

Vlaams
Parlement

stuk **1423** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 10 januari 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging en opheffing van verschillende decreten
inzake ontwikkelingssamenwerking

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 17 juni 2011	9
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	17
Voorontwerp van decreet d.d. 28 oktober 2011	33
Advies van de Raad van State	41
Ontwerp van decreet	51
Bijlage bij de memorie van toelichting: Decreettekst aangepast aan het ontwerp van decreet	59

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Aanleiding voor de integratie van het decretale kader

Het beleidsveld ontwikkelingssamenwerking kent, voor een relatief bescheiden budget van ongeveer 27,5 miljoen euro, een sterk gereguleerd karakter, met één kaderdecreet¹, drie decreten² en vier reglementaire besluiten³ van de Vlaamse Regering.

In het kader van de planlastvermindering voor lokale besturen dringt een grondige herziening van één van deze decreten zich op. Het werken met gedetailleerde overeenkomsten voor drie jaar zoals voorzien in het decreet betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking strookt niet met de algemene uitgangspunten voor de plan- en rapporteringsverplichtingen zoals de Vlaamse overheid die in de toekomst aan lokale besturen zal kunnen opleggen. De Vlaamse Regering opteert er daarom voor om het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking te vervangen door een impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. Gelet op de grondige wijzigingen die dit met zich meebrengt voor het regelgevend kader, werd ervoor gekozen om het voornoemde decreet op te heffen en te integreren in het kaderdecreet inzake ontwikkelingssamenwerking. Dit strookt ook met de ambitie uit het regeerakkoord om verder in te zetten op administratieve vereenvoudiging en matige, kwaliteitsvolle regelgeving.

In het licht van deze laatste ambitie wordt van deze wijziging gebruik gemaakt om ook de decreten van 2 april 2004 inzake ontwikkelingseducatie en inzake de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen in het kaderdecreet te integreren. Daarbij wordt er tevens voor geopteerd om de regeldichtheid te verminderen. In zijn huidige vorm geeft dat decreet op bepaalde punten de indruk van een pedagogisch traktaat. Daarom wordt enkel de essentie van het beleid inzake ontwikkelingseducatie en waarborgverlening in het kaderdecreet opgenomen.

2. Geen fundamentele herziening van de principes van het kaderdecreet

Het is van belang om te benadrukken dat de integratie van drie decreten van 2 april 2004 in het kaderdecreet geenszins een fundamentele herziening van de principes van het kaderdecreet betekent. Geen enkel principe wordt in vraag gesteld. Het voorliggende ontwerp van decreet wil enkel door middel van technische wijzigingen meer coherentie, minder regelgeving en een beperkte actualisering van de terminologie bewerkstelligen. Vanuit legistisch oogpunt is het samenbrengen van de regelgeving uit drie specifieke decreten in het kaderdecreet ook een duidelijke vooruitgang ten opzichte van de bestaande situatie.

¹ Kaderdecreet 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking.

² Decreet 2 april 2004 inzake ontwikkelingseducatie; decreet 2 april 2004 betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking; decreet 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen.

³ BVR 8 oktober 2004 betreffende de subsidiëring van projecten inzake ontwikkelingseducatie; BVR 4 februari 2005 houdende nadere bepalingen inzake het beleid convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking; BVR 23 september 2005 betreffende het stimuleren van microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen; BVR 16 december 2005 betreffende het financiële en materiële beheer van de Dienst Afzonderlijk Beheer (DAB) Waarborgfonds Microfinanciering.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Het eerste artikel geeft aan dat dit decreet zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden betreft. Dit is in lijn met wat de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 2 december 2003 in verenigde kamers heeft gezegd, met name dat er inzake het ontwikkelingsbeleid een parallelle bevoegdheid bestaat, waarbij “de federale overheid beschikt over die bevoegdheid in het algemeen, terwijl de gemeenschappen en gewesten die bevoegdheid hebben met betrekking tot de aangelegenheden die tot hun materiële bevoegdheid behoren”⁴. Zij gaf ook aan dat het een algemeen beginsel is “dat geen enkele overheid bij het voeren van het beleid dat haar is toevertrouwd zo verregaande maatregelen mag treffen dat het voor een andere overheid onmogelijk of buitengewoon moeilijk is om het beleid dat haar is toevertrouwd doelmatig te voeren. Bij de uitoefening van hun bevoegdheid dienen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten met andere woorden binnen de grenzen van de evenredigheid te blijven.”. Het voorliggende ontwerp kadert volledig in deze visie van parallelle bevoegdheden en complementariteit.

Artikel 2

Dit artikel brengt een aantal wijzigingen aan in de definities uit artikel 2 van het kaderdecreet inzake ontwikkelingssamenwerking.

- Een eerste wijziging betreft de definitie van ‘het Zuiden’. De huidige definitie gaat nog uit van een opsplitsing van de DAC-lijst in twee delen (DAC: Development Assistance Committee). Deze opsplitsing – tussen ‘klassieke’ ontwikkelingslanden enerzijds en transitielanden voortkomend uit de val van het communisme anderzijds – werd intussen opgeheven. De verwijzing naar ‘het eerste deel van de lijst’ is dus niet meer actueel. Ook de verwijzing naar ‘de lidstaten van UNECE’ is niet langer volledig accuraat indien men wil vermijden dat de Europese landen op de DAC-lijst als ‘Zuiden’ in de zin van het kaderdecreet worden beschouwd (UNECE: United Nations Economic Commission for Europe). Door de controverse over het statuut van Kosovo is dit land immers geen lid van de VN-instellingen. Daarom wordt geopteerd voor de omschrijving “niet-Europese landen die opgenomen zijn op de lijst van ontvangende landen opgenomen als bijlage bij de richtlijn van het Comité voor Ontwikkelingshulp (DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling aangaande rapportering over ODA” (ODA: official development assistance). Niet-Europees moet opgevat worden in ruime zin, met inbegrip van de voormalige Aziatische Sovjetrepublieken.
- De tweede wijziging betreft de definitie van ‘duurzame ontwikkeling’. In zijn advies nr. 2008/3 over het voorontwerp van decreet ter bevordering van duurzame ontwikkeling pleitte de Statiegische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) voor uniformiteit in de definitie van deze term die in een groot aantal decreten en beleidsdocumenten voorkomt. Door dit ontwerp van decreet wordt de definitie in het kaderdecreet inzake ontwikkelingssamenwerking volledig afgestemd op die uit het decreet van 18 juli 2008 ter bevordering van duurzame ontwikkeling. Dit komt de coherentie ten goede.

Door de integratie van de regeling inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, ontwikkelingseducatie en waarborgverlening voor microfinanciering in het kaderdecreet wordt ook een einde gemaakt aan de kleine verschillen die er tussen de definities van deze en andere termen bestonden in elk van de verschillende decreten.

- De derde wijziging heft de notie ‘convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking’ op en vervangt ze door de notie ‘impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking’, conform de principes van de planlastverlaging. Gelet op de opheffing van het

⁴ Adv. RvS 36.064/VR/3, weergegeven in *Parl. St.* VI. P. 2003-04, nr. 2099/1, p. 43.

decreet betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking wordt ook de verwijzing naar dit decreet geschrapt.

- De vierde wijziging integreert de definitie van ‘ontwikkelingseducatie’ in het kaderdecreet zelf, in plaats van de voorheen bestaande verwijzing naar het decreet inzake ontwikkelingseducatie. Deze definitie is beknopter dan, maar in essentie gelijklopend met, de definitie uit dat decreet.
- De vijfde wijziging voegt ook de notie ‘Noord-Zuidproblematiek’ uit het decreet inzake ontwikkelingseducatie in het kaderdecreet in.
- De zesde wijziging definieert de term ‘microfinanciering’, waarbij de verwijzing naar het decreet van 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen wordt geschrapt.
- Ten slotte worden de begrippen ‘microfinancieringsinstelling’ en ‘Vlaams ontwikkelingsfonds’ gedefinieerd op een manier die grosso modo overeenkomt met de bestaande definities uit het voornoemde decreet.

Artikel 3

Met het oog op een meer coherente terminologie doorheen het kaderdecreet, worden door het artikel 3 de woorden ‘verruiming’ en ‘het mondiale perspectief’ in artikel 3 van dat kaderdecreet vervangen door respectievelijk ‘verbreding’ en “de Noord-Zuidproblematiek’.

Artikel 4

Artikel 4 voegt ‘personen met een handicap’ toe als transversaal thema in de lijst uit artikel 10 van het kaderdecreet. Dit is in lijn met het advies van de SARiV en geeft uitvoering aan de verbintenis uit artikel 32 van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap om te waarborgen dat internationale samenwerking, met inbegrip van internationale ontwikkelingsprogramma’s, toegankelijk is voor personen met een handicap en dat daarbij niemand uitgesloten wordt.

Artikel 5

Artikel 5 wil duidelijkheid scheppen over het statuut van een aantal documenten die samen met multilaterale instellingen worden ondertekend ter begeleiding van vrijwillige bijdragen die de Vlaamse overheid levert ter verwezenlijking van hun doelstellingen. De Inspectie van Financiën stelde in een aantal adviezen dat dergelijke afspraken zouden kunnen worden beschouwd als een verdrag dat aan de instemming, bij decreet, van het Vlaams Parlement is onderworpen. Het gaat hier echter niet om verdragen, maar om begeleidende afspraken (‘schikkingen’) inzake de doelstellingen van het project en inzake rapportering bij een subsidiebesluit waarin de Vlaamse Regering de eenzijdige beslissing neemt om een vrijwillige bijdrage te geven. Een kwalificatie van dergelijke schikkingen als verdrag zou, gelet op de verschillende vormvereisten en termijnen in de totstandkomingsfase van een instemmingsdecreet, de facto leiden tot het lamleggen van de multilaterale samenwerking. Het is uiteraard niet de bedoeling dat het Vlaams Parlement niet zou worden geïnformeerd over de steun aan multilaterale organisaties. Daarom voorziet dit artikel dat deze schikkingen aan het Vlaams Parlement worden medegedeeld.

Artikel 6 tot en met 11

Door artikel 6 tot 11 wordt de inhoud van titel VII van het kaderdecreet inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking als volgt vervangen:

- artikel 16 van het kaderdecreet (vervangen door artikel 6) stelt dat de de bepalingen van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen worden opgelegd van toepassing zijn op titel VII;
- artikel 16/1 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 7) formuleert de doelstellingen van het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. Deze zijn gebaseerd op de doelstellingen uit artikel 3 van het decreet betreffende het beleid inzake convenants ontwikkelingssamenwerking. Het artikel draagt daarenboven het uitwerken van de verdere regels over het impulsbeleid op aan de Vlaamse Regering;
- artikel 16/2 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 8) verduidelijkt dat het impulsbeleid uitgaat van cofinanciering;
- artikel 16/3 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 9) stelt dat participatie, betrokkenheid van een erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking, een voorwaarde is voor deelname aan het impulsbeleid;
- artikel 16/4 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 10) voorziet in de mogelijkheid dat gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zich, wat de gemeenschapsbevoegdheden betreft, kunnen inschrijven in het Vlaamse beleid op het vlak van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft dit aanvaard in het kader van het bestaande decreet⁵. In zijn advies over het voorliggende ontwerp van decreet herhaalt de Raad dat dit decreet enkel van toepassing kan zijn voor zover het initiatieven betreft in het raam van de culturele aangelegenheden of het onderwijs, die ten uitvoer worden gelegd door eentalig Nederlandse lokale instellingen die hiertoe door de betrokken gemeenten zijn opgericht. In het verleden genoten de stad Brussel en de gemeente Etterbeek al van een subsidiëring in het kader van een convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. De Vlaamse Regering bepaalt hier de nadere regels voor;
- artikel 16/5 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 11) voorziet in vorming en ondersteuning en komt grosso modo overeen met artikel 11 en 12 van het decreet betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.

Artikel 12 tot en met 14

Door artikel 12 tot 14 wordt het beleid inzake ontwikkelingseducatie volledig geïntegreerd in titel VIII van het kaderdecreet. Enkel de essentie van het beleid wordt behouden voor het decreet. Deze titel telt daarom slechts drie artikelen:

- artikel 17 van het kaderdecreet (vervangen door artikel 12) bevat de algemene en specifieke doelstellingen van het beleid;
- artikel 17/1 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 13) draagt de Vlaamse Regering op om de nadere regels voor subsidiëring vast te stellen. Daarbij zal ook administratieve lastenverlaging en de verlaging van de beheerskost een belangrijk aandachtspunt zijn;
- artikel 17/2 van het kaderdecreet (ingevoegd door artikel 14) voorziet in een jaarlijkse oproep door de Vlaamse Regering, in de mogelijkheid om inhoudelijke prioriteiten vast te stellen. Het blijft ook mogelijk om het hele jaar door kleine, in de tijd beperkte, projecten in te dienen die inspelen op de actualiteit. Daarnaast voorziet dit artikel in een periodiek vormingsaanbod.

⁵ Adv. RvS 36.064/VR/3, weergegeven in *Parl. St.* VI.P. 2003-04, nr. 2099/1, p. 48-52.

Artikel 15 tot en met 18

Door artikel 15 tot 18 wordt het beleid inzake waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen volledig geïntegreerd in titel IX van het kaderdecreet. Enkel de essentie van het beleid wordt behouden voor het decreet. Deze titel telt daarom slechts enkele artikelen:

- artikel 18/1 (ingevoegd door artikel 15) bepaalt de risico's die worden gedekt door het instrument van de waarborgverlening;
- artikel 18/2 (ingevoegd door artikel 16) draagt de Vlaamse Regering op om nadere regels te bepalen aangaande de erkenning van ontwikkelingsfondsen;
- artikel 18/3 (ingevoegd door artikel 17) stelt dat de verdere toepassingsvoorwaarden voor de waarborgverlening worden bepaald door de Vlaamse Regering;
- artikel 18/4 (ingevoegd door artikel 18) legt nadere regels vast aangaande het Waarborgfonds Microfinanciering. Het fonds wordt in lijn gebracht met de bepalingen uit het nieuwe Rekendecreet van 8 juli 2011. Middelen uit het waarborgfonds kunnen ook gebruikt worden om de werking van het fonds mogelijk te maken.

Artikel 19 en 20

Artikel 19 heft de decreten inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, ontwikkelingseducatie en waarborgverlening voor ontwikkelingsfondsen op. Deze opheffing zal pas ingaan op de krachtens artikel 20 door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en nadat de nodige uitvoeringsbesluiten zijn vastgesteld met de verdere regels inzake het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Advies van de Inspectie van Financiën

De Inspecteur-generaal van Financiën verleende een gunstig advies op 10 mei 2011.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

Advies verleend op 27 juli 2011. De aanbeveling van de SARiV om ook het decreet inzake waarborgverlening voor ontwikkelingsfondsen in het kaderdecreet te integreren, werd gevolgd. In lijn met het advies zullen ook de sector en de gemeenten bij de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten worden betrokken. Deze uitvoeringsbesluiten zullen voor advies aan de SARiV worden voorgelegd.

3. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling Wetgeving, gaf op 22 november 2011 zijn advies nr. 50.551/3 over dit voorontwerp. In dit advies maakte de Raad geen enkele opmerking over de materiële bevoegdheid van Vlaanderen op het vlak van ontwikkelingssamenwerking, waaruit duidelijk blijkt dat de opvatting dat ontwikkelingssamenwerking in ons constitutionele bestel een – zeldzame – parallelle bevoegdheid is, inmiddels gemeengoed is geworden. Over het oorspronkelijke ontwerp van decreet inzake ontwikkelingseducatie uit 2004 adviseerde de Raad immers nog dat dit weliswaar kon worden gestoeld op de gemeenschapsbevoegdheid inzake intellectuele, morele en sociale vorming (artikel 4, 14°, BWHI) maar voegde hij eraan toe dat “de gemeenschappen, wanneer zij optreden inzake die vorming, het beleid dat ter zake door de federale overheid wordt gevoerd, [moeten] respecteren” (adv. RvS nr. 35.915/VR, *Parl. St.* VI. P. 2003-04, nr. 2044/1, p. 38-39). De

Raad herhaalt deze beperking niet langer in dit laatste advies. Daarnaast ging de Raad in de adviezen over de andere decreten uit 2004 en 2006 nog over tot een uitgebreid bevoegdheidsrechtelijk onderzoek (adv. RvS nr. 36.040/VR/3, *Parl. St.* VI. P. 2003-04, nr. 2098/1; adv. RvS nr. 36.064/VR/3, *Parl. St.* VI. P. 2003-04, nr. 2099/1; adv. RvS nr. 41.046/1/V, *Parl. St.* VI. P. 2006-07, nr. 1033/1), maar dit bleef bij dit ontwerp geheel achterwege.

De Raad van State besteedde enkel aandacht aan artikel 9 van het ontwerp, dat een artikel 16/4 invoegt in het kaderdecreet inzake ontwikkelingssamenwerking. De Raad hernam hierin zijn eerdere advies (adv. RvS nr. 36.064/VR/3, *Parl. St.* VI. P. 2003-04, nr. 2099/1, p. 48-52) over de toepasbaarheid van het ondersteunen van de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking wat de Brusselse gemeenten betreft. De Raad merkt op dat het decreet enkel ten uitvoer kan worden gelegd door de Brusselse lokale instellingen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, waarvan de activiteiten in het Nederlands worden uitgeoefend.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 17 juni 2011

Voorontwerp van decreet tot wijziging en opheffing van verschillende decreten inzake ontwikkelingssamenwerking

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het decreet van 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen

Art. 2. In artikel 7 van het het decreet van 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van _____ houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het Waarborgfonds Microfinanciering opgericht als een dienst met afzonderlijk beheer.”

Hoofdstuk 3. Wijzigingen in het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking

Art. 2. In artikel 2 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

“2° het Zuiden: de niet-Europese landen die opgenomen zijn op de lijst van ontvangende landen opgenomen als bijlage bij de richtlijn van het Comité voor

Ontwikkelingshulp (DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling aangaande rapportering over ODA;”;

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° duurzame ontwikkeling: een ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden tot behoeftevoorziening van toekomstige generaties in gevaar te brengen, waarbij aandacht gegeven wordt aan de integratie van en de synergie tussen de sociale, de ecologische en de economische dimensie, en waarvan de realisatie een veranderingsproces vergt waarin het gebruik van hulpbronnen, de bestemming van investeringen, de gerichtheid van technologische ontwikkeling en institutionele veranderingen worden afgestemd op zowel toekomstige als huidige behoeften;”;

3° punt 17° wordt vervangen door wat volgt:

“impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking: stimulerende subsidieregeling van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap voor gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten, die volgt op een aanvaarding door de Vlaamse Regering van de wijze waarop de gemeenten in hun meerjarenplanning inspelen op de Vlaamse beleidsprioriteiten op het vlak van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking”;

4° punt 18° wordt vervangen door wat volgt:

“18° ontwikkelingseducatie: activiteiten die actief burgerschap stimuleren doorn inzichten, houdingen en gedragingen van mensen te ontwikkelen opdat ze via individuele of collectieve actie meewerken aan de uitbouw van een meer solidaire en duurzame mondiale samenleving;”;

5° er wordt een punt 18°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“18°/1 Noord-Zuidproblematiek: de invalshoek die binnen elk maatschappelijk thema expliciet aandacht heeft voor de problematiek van de leefomstandigheden in de landen van het Zuiden en voor de samenhang tussen de ontwikkelingsperspectieven van het Zuiden en het beleid dat gevoerd wordt door de landen van het Noorden, waarbij concepten zoals duurzaamheid, gelijkheid en rechtvaardigheid centraal staan;”.

Art. 4. In artikel 3, §1; van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 2°, wordt het woord “verruiming” vervangen door het woord “versterking”;

2° in het tweede lid, 3°, worden de woorden “het mondiale perspectief” vervangen door de woorden “de Noord-Zuidproblematiek”.

Art. 5 . Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan, ter begeleiding van de vrijwillige bijdrage, vermeld in het eerste lid, de nodige schikkingen treffen met die multilaterale organisaties,

onder meer met het oog op het formuleren van gemeenschappelijke doelstellingen en afspraken op het vlak van rapportering. Als die schikkingen ondertekend zijn, worden ze meegedeeld aan het Vlaams Parlement.”.

Art. 6. Artikel 16 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

" Art. 16. De Vlaamse Regering ondersteunt de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, inzonderheid via het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, met als doel:
1° de gemeente aan te moedigen om ontwikkelingssamenwerking op te nemen in het reguliere gemeentelijke beleid;
2° een brede sensibilisering voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuidproblematiek binnen de gemeente te bewerkstelligen. “.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/1. De Vlaamse Regering maakt de beleidsprioriteiten van het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de vastgestelde subsidieregelingen voor de komende beleidscyclus kenbaar aan de gemeenten. Na drie jaar kan de Vlaamse Regering het voortbestaan van de inhoud van de beleidsprioriteiten en diverse aspecten van de subsidieregeling evalueren.”.

Art. 8. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/2. De plannen die de gemeenten moeten opmaken om in aanmerking te komen voor subsidiëring, en de rapportering die ze moeten voorleggen over de uitvoering ervan, moeten sporen met de planning en rapportering van de lokale overheden in hun reguliere beleids- en beheerscyclus.”.

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden van de subsidieregeling en stelt de nadere regels vast voor de evaluatie van de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, en voor de verantwoording van en het toezicht op de aanwending van de middelen.”.

Art. 10. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/4. Gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad komen, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, in aanmerking voor subsidiëring in het kader van het Vlaamse beleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvoor.”.

Art. 11. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/5. De Vlaamse Regering kan voorzien in vorming voor gemeentelijke mandatarissen en personeelsleden en in begeleiding van gemeenten die ondersteund worden in het kader van het impulsbeleid.”.

Art. 12. Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt

“Art. 17. Het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingseducatie richt zich op de Noord-Zuidproblematiek in een breder mondiaal perspectief. Het heeft als algemene doelstelling de versterking, binnen de Vlaamse Gemeenschap, van een draagvlak voor internationale samenwerking in het algemeen en voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in het bijzonder.

Het heeft de volgende specifieke doelstellingen:

- 1° educatieve activiteiten ondersteunen;
- 2° vernieuwing en versterking stimuleren in het educatieaanbod, vooral op het vlak van behandelde thema's, beoogde doelgroep en gebruikte werkvormen;
- 3° samenwerkingsverbanden bevorderen tussen diverse actoren in het educatieproces;
- 4° bijdragen tot de uitbouw van een kwalitatief en gecoördineerd aanbod van ontwikkelingseducatie.”.

Art. 13. In hetzelfde decreet wordt een artikel 17/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 17/1. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning van projectsubsidies in het kader van het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingseducatie, voor de evaluatie van de projecten, en voor de verantwoording van en het toezicht op de aanwending van de middelen.”.

Art. 14. In hetzelfde decreet wordt een artikel 17/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 17/2. De Vlaamse Regering organiseert minimaal één keer per jaar een selectie van projecten op het vlak van ontwikkelingseducatie. Ze kan prioriteiten vastleggen voor thema's van projecten of voor specifieke doelstellingen van het beleid.

Kleine, in de tijd beperkte projecten die inspelen op de actualiteit, kunnen permanent worden ingediend en goedgekeurd.

De Vlaamse Regering kan op geregelde tijdstippen een vormingsaanbod openstellen voor actoren die betrokken zijn bij ontwikkelingseducatie.”.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Art. 15. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° het decreet van 2 april 2004 inzake ontwikkelingseducatie;
- 2° het decreet van 2 april 2004 betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.

Art. 16. Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van artikel 2, dat in werking treedt op dezelfde datum als het decreet van _____ houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE
STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD

INTERNATIONAAL
VLAANDEREN

Flemish Foreign Affairs Council

**DE WIJZIGING EN OPHEFFING VAN VERSCHILLENDE
DECRETEN INZAKE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING**

Advies 2011/16

27 juli 2011

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
Tel.: + 32 2 553 01 81, E-mail: sariv@iv.vlaanderen.be, <http://www.sariv.be>

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	20
2.	Bespreking van de inhoud	20
2.1.	Uitvoering van het planlastendecreet.....	20
2.2.	Andere wijzigingen	23
2.2.1.	Ontwikkelingseducatie	23
2.2.2.	Microfinanciering	24
2.2.3.	Wijziging van de definities van het kaderdecreet	24
2.2.4.	Statuut van schikkingen met multilaterale organisaties	24
3.	Aanvullende opmerkingen bij de wijziging van het kaderdecreet	25
4.	Reguleringsimpactanalyse.....	26
5.	Conclusie	27

1. INLEIDING

Mits voldaan wordt aan de voorwaarden, geformuleerd in het akkoord van 17 juni 2011 van de Vlaamse minister van Begroting (VR 2011 1706 DOC.0535/2), besliste de Vlaamse Regering tijdens haar vergadering van 17 juni 2011 haar principiële goedkeuring te hechten aan het voorontwerp van decreet tot wijziging en opheffing van verschillende decreten inzake ontwikkelingssamenwerking (hierna: “het voorontwerp van decreet”). Zij vroeg de Vlaamse minister, bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking, om hierover het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”). De Raad besprak dit dossier op zijn plenaire vergadering van 13 juli 2011 en keurde vervolgens het advies goed via de schriftelijke procedure.

In navolging van punt 5.4 van de nota aan de Vlaamse Regering waarin werd gesteld dat de Raad, indien hij dit nuttig acht, kan samenwerken met andere strategische adviesraden, contacteerde de Raad per brief van 28 juni 2011 zowel de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (hierna: “VLABEST”) als de Vlaamse Onderwijsraad (hierna: “VLOR”). Beide adviesraden gingen echter niet in op het verzoek tot een gezamenlijk advies. Gelet op de vakantieperiode kwam de VLOR kortelings niet meer samen en zou dit onderwerp pas door de VLOR besproken kunnen worden tijdens hun vergadering in de maand september. De Raad gaf er de voorkeur aan om niet hierop te wachten en heeft dit ook meegedeeld aan de VLOR. VLABEST bezorgde wel een schriftelijke insteek op 5 juli 2011 aan alle strategische adviesraden inzake de uitvoering van het decreet houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (hierna: “het planlastendecreet”). De Raad heeft de aanbevelingen van VLABEST in overweging genomen bij het formuleren van zijn opmerkingen bij het onderdeel over het planlastendecreet. De brief van VLABEST wordt als bijlage bij dit advies gevoegd.

In het eerste deel van dit advies bespreekt de Raad de inhoud van het voorontwerp van decreet. Vervolgens formuleert hij nog enkele aanvullende opmerkingen bij de wijziging van het kaderdecreet en bij de reguleringsimpactanalyse. Ten slotte komt hij tot zijn conclusies.

2. BESPREKING VAN DE INHOUD

2.1. Uitvoering van het planlastendecreet

Het planlastendecreet werd op 8 april 2011 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Artikel 12§1 van dit decreet lijst veertien bestaande regelingen op die moeten worden aangepast, zoals o.m. het decreet van 2 april 2004 betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking (hierna: “het convenantendecreet”).¹ Het werken met gedetailleerde overeenkomsten voor drie jaar, zoals voorzien was in het convenantendecreet, strookt niet met het planlastendecreet. De convenant, als samenwerkingsinstrument tussen één gemeente en de Vlaamse overheid, kan volgens de nota aan de Vlaamse Regering niet meer worden toegepast, gezien een subsidie vanuit de sectorale administratie in de nieuwe beheerscyclus volgt op een aanvaarding door de sectorale minister van de wijze waarop een lokaal bestuur in zijn meerjarenplanning inspeelt op de Vlaamse beleidsprioriteiten.

¹ Decreet betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking van 2 april 2004 (B.S. 28 mei 2004).

In zijn eerdere adviezen over planlast had de Raad er reeds op gewezen dat het driejaarlijks opstellen van een Strategisch Actieplan Ontwikkelingssamenwerking door de convenantgemeenten noch strookt met de termijn van de legislatuur van de Vlaamse overheid, noch met deze van de lokale besturen. Hij wees er bovendien op dat de lokale besturen door de federale overheid ook gevat worden door administratieve verplichtingen om nagenoeg dezelfde doelstelling, nl. de invulling van een gemeentelijk beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, vorm te geven. De Raad oordeelde dat voor de convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking het belangrijk is dat er op het vlak van de gebruikte terminologie zoveel mogelijk eenduidigheid is met andere overeenkomsten tussen de Vlaamse overheid en de gemeenten. Op langere termijn is het wenselijk dat er gestreefd wordt naar administratieve vereenvoudiging en afstemming van aanvraagprocedures tussen de Vlaamse convenants en het federale programma voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.² De Raad vindt het een gemiste kans dat noch de nota noch de memorie van toelichting aandacht besteden aan mogelijke afstemming met het federale programma voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.

In plaats van het convenantendecreet aan te passen, heeft men ervoor gekozen dit op te heffen en een rechtsgrondslag voor een impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking op te nemen in het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking (hierna: "het kaderdecreet").³ Het spreekt voor zich dat het een goede zaak is dat men via een wijziging van het kaderdecreet de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking wil enten op het planlastendecreet en bijdragen tot de planlastenvermindering van lokale besturen. De Raad onderschrijft het standpunt van VLABEST dat het momenteel moeilijk is om de effectieve planlastvermindering voor de lokale besturen op het vlak van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking in te schatten, vermits er nog een uitvoeringsbesluit moet volgen waarin de specifieke invulling omtrent planning, rapportering, evaluatie en toezicht worden geregeld.

De Vlaamse Regering stelt in het voorontwerp van decreet voor dat de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking een impulsbeleid wordt met twee doelen, nl. (i) het aanmoedigen van gemeenten om deze thematiek op te nemen in hun reguliere beleid en (ii) het bewerkstelligen van een brede sensibilisering voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuidproblematiek binnen de gemeente. De Raad stelt vast dat één van de oorspronkelijke doelstellingen uit het convenantendecreet niet is hernomen, nl. de directe samenwerking tussen gemeenten met het oog op bestuurskrachtversterking, verbetering van de openbare dienstverlening en versterking van de lokale democratie. De Raad vraagt om deze doelstelling op te nemen of te vervangen door een nieuwe doelstelling over directe samenwerking tussen lokale besturen in het voorontwerp van decreet.

In de eerste plaats is deze doelstelling cruciaal voor de specificiteit van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking: het is precies in de rol als actor in het zuiden in samenwerking met een partnergemeente dat de inhoudelijke bijdragen van gemeenten een wezenlijke betekenis kunnen hebben die veel minder door andere actoren kan worden geleverd. Voorbeelden hiervan zijn technische expertise over gemeentelijke thema's (jeugd, milieu en afval, compostering, marktreglementen, burgerlijke stand, ICT-diensten, enz.) die door de collega-tot-collega benadering worden gerealiseerd, alsook de 'bestuurlijke software' (hoe omgaan met coalities, meerderheid, oppositie, inspraak en participatie, transparantie, enz.) die vaak niet als expliciete doelstelling worden vooropgesteld, maar worden meegenomen in de directe samenwerking en uitwisseling. Daarnaast kunnen de Vlaamse gemeenten een belangrijke schakel of katalysator zijn voor hun

² STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN (SARiV), *Advies met betrekking tot planlastvermindering*, Advies 2010/13, 22 september 2010; SARiV, *Advies over het decreet betreffende plan- en rapporteringsverplichtingen van lokale besturen*, Advies 2011/2, 2 februari 2011.

³ Kaderdecreet inzake ontwikkelingssamenwerking van 22 juni 2007 (B.S. 14 augustus 2007).

partnergemeente voor wat betreft toegang tot het eigen nationaal bestuur, voor samenwerking met andere gemeenten in het eigen land, voor toegang tot andere fondsen en middelen, en voor de geloofwaardigheid ten aanzien van het nationaal bestuur en/of eigen inwoners.

In de tweede plaats wijst de Raad erop dat deze specifieke bijdrage van gemeentelijke internationale samenwerking meer en meer wordt erkend op Europees en internationaal niveau, zoals in de recente resolutie van het Europees Parlement over de toekomst van het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking.⁴ Hierin wordt de essentiële rol van lokale besturen, o.a. voor duurzame ontwikkeling en voor het realiseren van de millenniumdoelstellingen, onderstreept.

De Raad vertaalt ten slotte enkele belangrijke principes, die volgens VLABEST in elk geval moeten gehandhaafd worden, naar de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. Deze principes moeten volgens VLABEST gevalideerd worden in de sectorale regelgeving, desnoods in de memorie van toelichting, zodat er zekerheid is dat er bij het uittekenen van de uitvoeringsbesluiten rekening mee zal gehouden worden. In de eerste plaats moet de lokale beleidscyclus als uitgangspunt worden genomen, cf. artikel 8 van het voorontwerp van decreet (zie voetnoot 2). In de tweede plaats heeft de planlastvermindering tot doel om meer subsidiariteit en meer beleidsvrijheid voor de lokale besturen te bewerkstelligen. Specifiek voor de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking betekent dit volgens de Raad dat de Vlaamse overheid niet zomaar sturend mag optreden inzake partnerlandkeuze of beleidssector waarin wordt samengewerkt door de gemeenten met de partner in het Zuiden.⁵ Eventueel kan wel een stimuleringsbeleid gevoerd worden om de prioriteiten van de Vlaamse overheid te ondersteunen. Bovendien mag de doelstelling van de planlastvermindering niet in strijd zijn met de zorg voor participatie van belanghebbenden. In het bijzonder moet men volgens de Raad specifiek bij de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking aandacht hebben voor de mobiliserende kracht van lokale vrijwilligers en organisaties. De Raad is van oordeel dat enkel het eerste principe, nl. de lokale beleidscyclus als uitgangspunt nemen, voldoende uit de verf komt in het voorontwerp van decreet en bijhorende memorie van toelichting.

Deze basisprincipes verdienen volgens VLABEST tevens een correcte interpretatie. Het is bijvoorbeeld niet aangewezen dat de Vlaamse overheid gaat sturen op details via het vastleggen van de vooropgestelde output of prestaties die lokale besturen moeten nastreven. Het is evenmin noodzakelijk dat de beleidsprioriteiten van de Vlaamse overheid letterlijk moeten terug te vinden zijn als prioritaire beleidsdoelstellingen in de strategische nota's van de lokale besturen. Het kan vervolgens niet de bedoeling zijn dat de Vlaamse overheid de te bereiken effecten gaat vastleggen en de toekenning van middelen laat afhangen van het bereiken van die effecten. Ten slotte mag men niet vervallen in een indicatorenfetisjisme en tot een lokale planning in functie van de verantwoording van subsidies, hetgeen de lokale meerwaarde zou ondergraven. De Raad kan deze opmerkingen volledig onderschrijven en pleit voor voldoende vrijheid voor de gemeenten om hun beleid inzake ontwikkelingssamenwerking op een eigen creatieve wijze vorm te geven. Dit neemt niet weg dat de Vlaamse Regering haar beleidsprioriteiten van het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking kan bepalen en de uitvoering van haar beleid bewaakt door een grondige analyse en controle van de plannen en de rapportering van de gemeenten, zoals vermeld in artikel 16.

⁴ EUROPEES PARLEMENT, *Resolutie van het Europees Parlement van 8 juni 2011 over Verordening (EG) nr. 1905/2006 tot invoering van een financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking: geleerde lessen en toekomstperspectieven*, P7_TA-PROV(2011)0261.

⁵ Gedachtewisseling met vertegenwoordigers van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen naar aanleiding van de SARIV-initiatiefadviezen over de Strategienota Mozambique en de Strategienota Zuid-Afrika, *Parl. St. Vlaams Parlement. Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en internationale samenwerking*, 1202 (2010-2011) nr. 1 [tekst nog niet beschikbaar].

De Raad vraagt om bij de uitwerking van het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking de sector en vanzelfsprekend de gemeenten, alsook de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten te betrekken.

2.2. Andere wijzigingen

Aangezien men het kaderdecreet aanpast, maakt men van de gelegenheid gebruik om nog een aantal andere wijzigingen door te voeren in de regelgeving op het vlak van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

2.2.1. Ontwikkelingseducatie

Het decreet van 2 april 2004 inzake ontwikkelingseducatie⁶ (hierna: “het decreet ontwikkelingseducatie”) wordt opgeheven terwijl er een rechtsgrondslag voor de subsidiëring van educatieprojecten wordt gecreëerd in het kaderdecreet. De Raad vindt het een goede zaak dat men het beleid inzake ontwikkelingseducatie integreert in het kaderdecreet aangezien dit bijdraagt tot een vereenvoudiging van de regelgeving binnen het beleidsveld ontwikkelingssamenwerking. De memorie van toelichting leest dat enkel de essentie van het beleid wordt behouden in het kaderdecreet en dat de rest nader zal worden uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit. De Raad vraagt, overeenkomstig zijn eerdere advies “Vlaamse Ontwikkelingssamenwerking: Quo Vadis” (hierna: “het Quo Vadis-Advies”)⁷, dat men het beleid inzake ontwikkelingseducatie aan een evaluatie zou onderwerpen. Bovendien vindt hij het aangewezen dat bij die evaluatie en bij het opstellen van het uitvoeringsbesluit de sector wordt betrokken.

De nieuwe titel inzake ontwikkelingseducatie, ingevoegd in het kaderdecreet, telt slechts drie artikelen. De Raad vindt het in de eerste plaats positief dat werd gekozen voor een open definitie van ontwikkelingseducatie die daardoor ook ruimte biedt voor mobilisatie, actie en bewegingsopbouw, naast educatie in de enge zin.

Daarnaast merkt de Raad op dat bij de specifieke doelstellingen de formulering licht werd aangepast. Men spreekt immers over het stimuleren van de vernieuwing en versterking in het educatieaanbod terwijl in het decreet ontwikkelingseducatie gesproken werd over “verbreding” i.p.v. “versterking”. De term “verbreding” beantwoordde in het verleden aan de keuze om complementair te zijn aan de federale subsidiëring die zorgt voor de structurele financiering van de ngo’s als belangrijkste actoren voor ontwikkelingseducatie. Het is voor de Raad niet duidelijk of de Vlaamse Regering door deze woordkeuze wenst af te stappen van het beleid om in de eerste plaats een beleid inzake ontwikkelingseducatie te voeren dat complementair is aan het beleid van de federale overheid of welke nieuwe oriëntaties zij in haar beleid wenst te integreren onder de term “versterking”.

Een andere beleidskeuze die in het kaderdecreet niet behouden is, is het belonen van samenwerking tussen actoren met een verschillende finaliteit (bv. ngo met jeugdorganisatie) en het belonen van capaciteitsversterking van actoren op het gebied van ontwikkelingseducatie als één van de uitgangspunten/criteria voor de selectie van projecten. Het is voor de Raad niet duidelijk of het de intentie is om dit later op te nemen en uit te werken in het uitvoeringsbesluit.

Het is evenmin duidelijk voor de Raad of de zin over het “openstellen van een vormingsaanbod voor actoren die betrokken zijn bij ontwikkelingseducatie” uit artikel 17/2 slaat op het belang dat de

⁶ Decreet inzake ontwikkelingseducatie van 2 april 2004 (B.S. 14 juni 2004).

⁷ SARIv, *Vlaamse ontwikkelingssamenwerking: quo vadis?*, Advies 2009/26, 24 november 2009, 18.

Vlaamse Regering hecht aan capaciteitsversterking, over welk vormingsaanbod men spreekt en waar dit zou kunnen worden opgesteld.

De memorie van toelichting zegt enkel dat de essentie van het beleid in het kaderdecreet wordt geïntegreerd en dat de rest wordt uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit. Meer duiding biedt de memorie van toelichting niet. Uit een eerste lezing van de titel inzake ontwikkelingseducatie, ingevoegd in het kaderdecreet, lijken enkele principiële keuzes uit het decreet ontwikkelingseducatie verloren te gaan. De Raad kijkt aldus uit naar het uitvoeringsbesluit om te zien of deze principes daar wel hernomen worden en herhaalt zijn vraag om de sector te betrekken bij het opstellen van het uitvoeringsbesluit. Hij vraagt dat de open definitie van ontwikkelingseducatie ook in het uitvoeringsbesluit wordt doorgetrokken.

2.2.2. Microfinanciering

Het decreet van 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen (hierna: “het decreet microfinanciering”)⁸ blijft afzonderlijk bestaan, maar wordt aangepast aan het decreet houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof (hierna: “het Rekendecreet”).⁹ Het is de Raad niet duidelijk waarom het decreet microfinanciering niet wordt geïntegreerd in het kaderdecreet. Vanuit juridisch oogpunt verdiende het de voorkeur om ook dit derde deeldecreet te integreren in het kaderdecreet. Slechts twee van de drie decreten inzake ontwikkelingssamenwerking worden aldus geïntegreerd in het kaderdecreet.

2.2.3. Wijziging van de definities van het kaderdecreet

Enkele definities uit artikel 2 van het kaderdecreet worden gewijzigd, geactualiseerd of toegevoegd. Zo worden de definities van “het Zuiden” en “duurzame ontwikkeling” aangepast. De definitie van “duurzame ontwikkeling” ent zich op de definitie uit het decreet van 18 juli 2008 ter bevordering van duurzame ontwikkeling¹⁰, hetgeen beantwoordt aan een eerdere vraag van de Raad om te streven naar uniformiteit in de definitie van deze term in de verscheidene decreten en beleidsdocumenten.¹¹ Het begrip “convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking” wordt logischerwijze vervangen door “impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking” (zie *supra*, 2.1.). De definitie van “ontwikkelingseducatie” wordt toegevoegd, evenals de definitie “Noord-Zuidproblematiek”, die zeer inclusief van aard is. De Raad verwelkomt deze aanpassingen en actualiseringen.

2.2.4. Statuut van schikkingen met multilaterale organisaties

Titel V over multilaterale samenwerking van het kaderdecreet zal worden gewijzigd zodat het statuut van schikkingen, documenten die samen met multilaterale instellingen worden ondertekend ter begeleiding van vrijwillige bijdragen die de Vlaamse overheid levert ter verwezenlijking van hun doelstellingen, wordt verduidelijkt. Dergelijke schikkingen zullen van zodra ze ondertekend zijn aan het Vlaams Parlement worden meegedeeld. Deze verduidelijking komt tegemoet aan een aantal adviezen van de Inspectie van Financiën. De Raad heeft hier geen verdere praktische bemerkingen bij. Hij vindt het een goede zaak dat Vlaanderen actief inzet op een luik van multilaterale samenwerking binnen zijn beleid inzake ontwikkelingssamenwerking. Het sluiten van

⁸ Decreet van 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelingslanden door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen (B.S. 9 juni 2004).

⁹ Op 30 juni 2011 nam de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement de tekst van het Rekendecreet aan.

¹⁰ Decreet van 18 juli 2008 ter bevordering van duurzame ontwikkeling (B.S. 27 augustus 2008).

¹¹ SARIV, *Advies over het voorontwerp van decreet ter bevordering van duurzame ontwikkeling*, Advies 2008/3, 30 januari 2008, 5.

overeenkomsten met internationale organisaties geeft volgens de Raad tevens meer visibiliteit aan de Vlaamse inspanningen.

3. AANVULLENDE OPMERKINGEN BIJ DE WIJZIGING VAN HET KADERDECREET

Uit de reguleringssimpactanalyse, die enkel betrekking heeft op de decreetswijziging van het kaderdecreet door de integratie van het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, blijkt dat men geen brede consultatie onder de belanghebbende ontwikkelingsactoren heeft georganiseerd omdat de decreetswijziging niet zorgt voor een beleidsmatige verschuiving van de Vlaamse prioriteiten aangaande gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. Er is volgens de memorie van toelichting slechts sprake van een juridisch-technische wijziging opdat de regulering in lijn is met het planlastendecreet. Geen enkel principe uit het kaderdecreet werd inhoudelijk gewijzigd.¹²

Daarnaast heeft men van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook het decreet ontwikkelingseducatie te integreren in het kaderdecreet, alsook enkele technische wijzigingen en beperkte actualisering van de terminologie door te voeren. De Raad stelt vast dat men er niet voor heeft gekozen om een diepgaande inhoudelijke reflectie te houden met de ontwikkelingsactoren over het kaderdecreet. Hij vindt dit een gemiste kans. In zijn Quo Vadis-Advies was de Raad geen vragende partij om het kaderdecreet inhoudelijk te wijzigen, maar deed hij wel reeds aanbevelingen die bij een eventuele herziening van het kaderdecreet in acht moeten worden genomen.¹³ De Raad stelt vast dat men geen enkele van deze aanbevelingen heeft gevolgd.

Volgens het Quo Vadis-Advies weerspiegelen de beginselen uit het kaderdecreet, hoe waardevol ook, eerder de traditionele ontwikkelingssamenwerking, die de klemtoon legt op het “goed uitgeven van ontwikkelingsgelden”, en een eerder technocratische visie die is toegespitst op “aid effectiveness”. Vanuit een strategische reflectie dringt de Raad aan op het verruimen van deze visie met volgende essentiële elementen: (i) een meer politieke benadering van ontwikkelingssamenwerking, met aspecten zoals rechtsstaat, mensenrechtenbenadering en “domestic accountability”, en (ii) een betere aansluiting van de klassieke ontwikkelingssamenwerking op de nieuwe “globale agenda” van ontwikkelingssamenwerking.¹⁴

In hetzelfde advies kaartte de Raad onder meer aan dat het kaderdecreet slechts summier aandacht besteedt aan mensenrechten.¹⁵ Hierbij merkt hij tevens op dat de beleidsbrief 2011 aankondigt dat de bevoegde minister aan de Vlaamse Regering in 2011 een document zal voorleggen over de integratie van mensenrechten als transversaal thema in de Vlaamse internationale betrekkingen.¹⁶ Het zou aangewezen zijn om de uitgangspunten van dit mensenrechtenbeleid ook op te nemen in het kaderdecreet.

De Raad deed eveneens volgende suggestie: *“indien het kaderdecreet gewijzigd zou worden, acht de Raad het een goede zaak om in het kaderdecreet de nodige aandacht te reserveren voor synergie met*

¹² Zoals de Raad heeft vastgesteld (zie *supra*, 2.1 en 2.2.1) gaan sommige wijzigingen toch duidelijk verder dan een louter juridisch-technische aanpassing.

¹³ De Raad gaf toelichting bij het Quo Vadis-Advies in een gedachtewisseling met de commissie Buitenlands Beleid van het Vlaams Parlement op 10 mei 2011.

¹⁴ SARIV, o.c., Advies 2009/26, 24 november 2009, 2.

¹⁵ *Ibid.*, 10.

¹⁶ K. PEETERS, *Beleidsbrief 2011 Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking*, 2010, 14.

de federale overheid.”¹⁷ Hij wijdde tevens een aanbeveling aan het zorgvuldig omspringen met de Millenniumdoelstellingen bij de sectorkeuze. *“Bij een eventuele herziening van het kaderdecreet dient men zijn woordkeuze zorgvuldig af te wegen. De huidige formulering is niet optimaal: bv. “op het vlak van de keuze van de sectoren vormen de prioriteiten die naar voor geschoven worden in het kader van de millenniumdoelstellingen de leidraad” (kaderdecreet, art. 5, 3°). Het komt de Raad voor dat drie elementen cruciaal zijn bij de sectorkeuze: de lokale ontwikkelingsdoelstellingen, het comparatieve voordeel dat Vlaanderen als donor kan bieden en de internationale hulpbenadering.”*¹⁸ Ten slotte vroeg de Raad om de criteria van het kaderdecreet inzake landenkeuze beter uit te werken.¹⁹

4. REGULERINGSIMPACTANALYSE

De Raad wenst nog enkele opmerkingen te maken bij de bij het dossier gevoegde reguleringssimpactanalyse (“hierna: RIA”).

Bij de doelstellingen schetst men reeds de optie die uiteindelijk gekozen is, nl. *“het decreet betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking opheffen en de juridische grondslag voor een Vlaams beleid aangaande gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking integreren in het bestaande kaderdecreet ontwikkelingssamenwerking, zodat deze is afgestemd op het kaderdecreet planlastverlaging lokale besturen”*. De eigenlijke doelstelling was echter het beleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking aanpassen aan de vereisten van het planlastendecreet.

Bij de opties bespreekt men niet de meest voor de hand liggende optie, nl. het convenantendecreet aanpassen aan het planlastendecreet zonder deze te integreren in het kaderdecreet.

Bij de passage over de (politieke) doelstelling en de politieke vrijheidsgraden had men reeds kunnen aangeven dat, overeenkomstig het regeerakkoord en de beleidsnota 2009-2014, het de politieke wil is om het beleid ter ondersteuning van de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking verder te zetten. Optie drie, nl. het opheffen van het Vlaams beleid aangaande gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, is aldus geen realistische optie in de RIA.

¹⁷ SARiV, o.c., Advies 2009/26, 24 november 2009, 12.

¹⁸ *Ibid.*, 16.

¹⁹ *Ibid.*, 17.

5. CONCLUSIE

De Raad sluit zich aan bij de vooropgestelde wijzigingen van het kaderdecreet die (i) voor afstemming zorgen van het beleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking op het planlastendecreet en dit beleid integreren in het kaderdecreet, (ii) het beleid inzake ontwikkelingseducatie integreren in het kaderdecreet, (iii) enkele begrippen uit het kaderdecreet actualiseren, en (iv) technische wijzigingen doorvoeren. De Raad vindt het een gemiste kans dat het decreet microfinanciering, hoewel het werd aangepast aan het Rekendecreet, niet werd geïntegreerd in het kaderdecreet.

Zowel de uitwerking van het impulsbeleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking als ontwikkelingseducatie heeft nog uitwerking via uitvoeringsbesluiten. De Raad vraagt met aandring dat de sector en de gemeenten hierbij worden betrokken. Hij had ook graag kennis genomen van deze uitvoeringsbesluiten om deze in samenhang met het voorontwerp van decreet te kunnen analyseren.

Ten slotte stelt hij vast dat men er niet voor heeft gekozen om het kaderdecreet aan een inhoudelijke en diepgaande reflectie te onderwerpen. Hij vindt dit een gemiste kans en herhaalt de reeds geformuleerde aanbevelingen hiertoe uit zijn Quo Vadis-Advies.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

Bijlage 1:

Aan prof. dr. Jan Wouters
Voorzitter
Strategische Adviesraad internationaal
Vlaanderen .
Boudewijnlaan 30 bus 81 .
Brussel 1000

vragen naar / e-mail

Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer

02 553 40 15

datum

5 juli 2011

bijlagen

Betreft: uitvoering planlastendecreet

Geachte voorzitter,

Het ontwerp van decreet houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (verder: planlastendecreet), werd op 8 april 2011 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering en ligt nu voor bespreking in het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST) heeft zich steeds ten volle achter de principes uit dit kaderdecreet geschaard, en ziet de implementatie ervan als één van de belangrijkste bestuurlijke dossiers van deze Vlaamse legislatuur.

Volgens het planlastendecreet moeten 14 bestaande regelingen worden aangepast aan het nieuwe kader. Ondertussen zijn in verschillende beleidsdomeinen de werkzaamheden gestart voor de aanpassingen van de sectorale regelgeving. Op vrijdag 17 juni 2011 kwam een eerste aanpassing op de agenda van de Vlaamse Regering, namelijk binnen de sector ontwikkelingssamenwerking (opheffing en vervanging van het decreet van 2 april 2004 betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking). Als strategische adviesraad bevoegd voor het Vlaamse buitenlands beleid moet u adviseren over dit voorontwerp.

Een belangrijke vaststelling is dat in bovengenoemd voorontwerp en in andere aanpassingsdecreten die VLABEST reeds kon inkijken telkens de specifieke invulling omtrent planning, rapportering, evaluatie en toezicht gedelegeerd wordt aan de Vlaamse Regering om vast te leggen in uitvoeringsbesluiten. Dit betekent dat het op dit moment voor VLABEST heel moeilijk is om in te schatten op welke manier in de sectoren gevolg zal gegeven worden aan de principes uit het planlastendecreet. VLABEST acht het daarom niet nuttig en wenselijk om in deze fase al tussenbeide te komen telkens er binnen de verschillende beleidsdomeinen aanpassingsdecreten op de agenda komen.

Dit betekent echter niet dat VLABEST op dit moment het dossier volledig wil loslaten. Daarom vragen we aan de betrokken strategische adviesraden om in de advisering over de aanpassingsdecreten in

het kader van de planlastvermindering **de belangrijkste principes uit het kaderdecreet** te willen meenemen bij de beoordeling van de individuele dossiers:

De lokale beleidscyclus wordt als uitgangspunt genomen; de Vlaamse overheid moet zich daarop afstemmen. De plan- en rapporteringsverplichtingen van de lokale besturen (al dan niet gekoppeld aan subsidiëring) moeten temporeel worden afgestemd op de lokale beleids- en beheerscyclus. Bovendien moeten die verplichtingen sporen met de omvattende planning en rapportering van de lokale overheden in hun reguliere cyclus.

De planlastvermindering heeft tot doel om *meer subsidiariteit en meer beleidsvrijheid* voor de lokale besturen te bewerkstelligen. De beleidsprioriteiten van de Vlaamse Regering moeten op een voldoende 'hoog' niveau worden gedefinieerd zodat de lokale en provinciale besturen meer zijn dan loutere uitvoeringsagentschappen. De lokale besturen moeten hun beleid, binnen de geschetste contouren, een eigen invulling op maat kunnen geven. De Vlaamse beleidsprioriteiten kunnen dus nooit betrekking hebben op inputelementen zoals in te zetten personeel of specifieke diensten in het organogram: de interne organisatie is een zaak van de lokale besturen zelf.

Het derde principe is dat de doelstelling van de planlastvermindering niet in tegenstrijd is met de zorg voor *participatie* van belanghebbenden. De Vlaamse overheid kan blijvend in sectorale regelgeving opleggen dat de lokale besturen aantonen dat ze lokale stakeholders hebben betrokken bij de opmaak van de bewuste onderdelen van de strategische meerjarenplanning. Daarbij moet echter ook het principe van lokale autonomie centraal staan: betrokkenheid voorzien kan worden opgelegd, niet de manier waarop deze betrokkenheid wordt georganiseerd.

Volgens VLABEST zouden bovenstaande principes op zijn minst opnieuw moeten gevalideerd worden in de sectorale regelgeving, desnoods in de memorie van toelichting, zodat er zekerheid is dat er bij het uittekenen van de uitvoeringsbesluiten rekening mee zal gehouden worden. Op dit moment is VLABEST van mening dat de voorliggende voorontwerpen iets te vrijblijvend zijn op dit vlak. Er is een **blijvend engagement nodig** ten aanzien van de door de Vlaamse Regering goedgekeurde principes van planlastvermindering en gemeentelijke autonomie.

Naast de nood aan een validatie van de basisprincipes uit het planlastendecreet, blijkt dat er ook een nood is aan een **correcte interpretatie ervan**. Uit gesprekken en ontwerp teksten kan VLABEST afleiden dat er binnen de verschillende beleidsdomeinen verwarring heerst over de invulling van bovengeschetste uitgangspunten. VLABEST wil daarom wijzen op een aantal mogelijke misverstanden:

1. Het is volgens VLABEST *niet aangewezen dat de Vlaamse overheid gaat sturen op details* via het vastleggen van de vooropgestelde output of prestaties die lokale besturen moeten nastreven. De Vlaamse overheid kan beleidsprioriteiten op hoog niveau bepalen, evenals activiteiten die in dit kader gesubsidieerd worden. Vervolgens is het aan de lokale besturen om na te gaan welke activiteiten, met welke vooropgestelde output bijdragen tot deze beleidsprioriteiten en welke ervan zij willen opzetten in het kader van hun eigen prioritaire beleidsdoelstellingen.
2. *De beleidsprioriteiten van de Vlaamse overheid moeten niet letterlijk terug te vinden zijn als prioritaire beleidsdoelstellingen in de strategische nota's* van de lokale besturen. VLABEST stelt vast dat hieromtrent af en toe verwarring heerst. Wat een prioritaire doelstelling is voor een sectorale (sub)afdeling van de Vlaamse overheid is dat veelal niet voor een lokaal bestuur dat een strategisch plan op hoofdlijnen moet maken, op een termijn van 6 jaren, dat betrekking heeft op alle thema's en sectoren die lokaal aan de orde zijn. Een lokaal bestuur formuleert zijn

eigen prioritaire doelstellingen en acties en m.b.t. bepaalde acties zullen zij kunnen aantonen dat deze ook bijdragen tot de Vlaamse beleidsprioriteiten. Artikel 5 uit het ontwerp van planlastdecreet is op dit vlak duidelijk (Vlaams Parlement, Stuk 1102 (2010-2011) – Nr. 1).

3. Het kan niet de bedoeling zijn dat de Vlaamse overheid de te bereiken effecten (bv. daling van werkloosheidsgraad) gaat vastleggen en de *toekenning van middelen laat afhangen van het bereiken van die effecten*. Een bestuur is zelden alleen verantwoordelijk voor het al dan niet bereiken van de effecten en kan daar bijgevolg ook niet op afgerekend worden.
4. Het gehele systeem *mag niet leiden tot een indicatorenfetisjisme* en tot een lokale planning in functie van de verantwoording van subsidies. Dat zou de lokale meerwaarde van het plan volledig ondergraven. Evaluaties van het Sociaal Impulsfonds onder begeleiding van de studiedienst van de Vlaamse regering toonden aan dat een monitoring en evaluatie op basis van indicatoren die gehanteerd wordt ter verantwoording van middelen al snel kan vervallen in een onbruikbaar planningsinstrument en in een onrealistische beoordeling. Daarom is het werken met controle op output en effecten enkel te verantwoorden indien het gecombineerd wordt met controle op activiteiten en op systemen van intervisie, visitatie en benchmarking. Enkel zo kunnen de indicatoren in zijn juiste context geplaatst worden en kan de monitoring leiden tot lessen over het te voeren beleid zowel bij de lokale overheid als bij de subsidiërende overheid.

VLABEST vraagt dus aan de strategische adviesraden om in de advisering over ontwerp teksten die verband houden met planlastvermindering in de mate van het mogelijke rekening te houden met bovenstaande opmerkingen. VLABEST zal deze boodschap uiteraard ook overmaken aan de Vlaamse Regering. Bijkomend zal VLABEST vragen om de uitvoeringsbesluiten waarin invulling wordt gegeven aan de plannings-, rapporterings-, evaluatie- en toezichtsbepalingen als strategisch belangrijk te benoemen. Op die manier moet er verplicht advies over gevraagd worden aan de bevoegde strategische adviesraden (artikel 4 §2 2° van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden) en kan dit worden opgevolgd. VLABEST kan op dat moment de concrete toetsing doen van de bovengeschetste principes en indien nodig nogmaals zijn standpunt kenbaar maken, bij voorkeur samen met de sectorale strategische adviesraad.

Voor bijkomende vragen of inlichtingen kan u steeds contact opnemen met het secretariaat van VLABEST.

We willen u alvast hartelijk danken voor uw medewerking.

Hoogachtend,
Namens de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken,

(Getekend)

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

(Getekend)

Bram OPSOMER
Secretariaat

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Opdracht

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) is een onafhankelijk adviesorgaan van de Vlaamse Regering. Hij adviseert de Vlaamse Regering bij de totstandkoming van haar buitenlands beleid, haar beleid inzake internationaal ondernemen, toerisme en internationale samenwerking. Hij doet dit hetzij op vraag van de Vlaamse Regering, hetzij uit eigen beweging.

Samenstelling

Leden	Plaatsvervangers
1° Voorzitter: Prof. dr. Jan Wouters (gewoon hoogleraar internationaal en Europees recht, K.U.Leuven)	
2° Dirk Rochtus (docent internationale politiek, Lessius Hogeschool)	
3° Hans De Belder (oud-diplomaat)	
4° Jean Bossuyt (hoofd strategie European Centre for Development Policy Management Maastricht)	
5° Leo Sleuwaegen (gewoon hoogleraar bedrijfseconomie en strategie, K.U.Leuven en Vlerick Leuven Gent Management School)	
6° Kim Van der Borgh (docent internationaal handelsrecht en handelspolitiek, VUB)	
7° Karl Verlinden (gedelegeerd bestuurder Qualiphar)	
8° Luc Vandenbroucke (Senior Executive Vice President, Barco)	
9° Hilde Plas (stafmedewerker VVSG)	
10° Johan De Meester (zaakvoerder Viking Reizen)	
11° Els Dirix (ABVV)	Mehdi Koocheki (ABVV)
12° Jessie Van Couwenberghe (ACV)	Veronique Rousseau (ACV)
13° Geert Eggermont (UNIZO)	Veronique Willems (UNIZO)
14° Anneliese Daelemans (Voka-Vlaams Economisch Verbond)	Jan Van Doren (Voka-VEV)
15° Wiske Jult (11.11.11.)	Koen Detavernier (11.11.11.)
16° Ann De Jonghe (Wereldsolidariteit)	Gijs Justaert (Wereldsolidariteit)
17° Milan Rutten (FOS, BTC-bestuur)	Saskia De Block (FOS)
18° Isabel Vertriest (Oxfam Wereldwinkels)	Lode Delbare (Trias)
19° Luc Glorieux (Afgevaardigd bestuurder B.A.A.V.)	Karolien Leyman (vzw Toeristische Attracties)
20° Jan Van Steen (directeur Omnia)	Nico Moyaert (CIB Vlaanderen vzw)

Secretariaat:

Freddy Evens (secretaris)
Eva Haeverans (beleidsmedewerker)
Roos Van de Cruys (beleidsmedewerker)
Charlotte Verroens (administratief deskundige)

VOORONTWERP VAN DECREET
d.d. 28 oktober 2011

Voorontwerp van decreet tot wijziging en opheffing van verschillende decreten inzake ontwikkelingssamenwerking

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking

Art. 2. In artikel 2 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

"2° het Zuiden: de niet-Europese landen die opgenomen zijn op de lijst van ontvangende landen opgenomen als bijlage bij de richtlijn van het Comité voor Ontwikkelingshulp (DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling aangaande rapportering over ODA;";

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° duurzame ontwikkeling: een ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden tot behoeftevoorziening van toekomstige generaties in gevaar te brengen, waarbij aandacht gegeven wordt aan de integratie van en de synergie tussen de sociale, de ecologische en de economische dimensie, en waarvan de realisatie een veranderingsproces vergt waarin het gebruik van hulpbronnen, de bestemming van investeringen, de gerichtheid van technologische ontwikkeling en institutionele veranderingen worden afgestemd op zowel toekomstige als huidige behoeften;";

3° punt 17° wordt vervangen door wat volgt:

"impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking: stimulerende subsidieregeling van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap voor gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten, die volgt op een aanvaarding door de Vlaamse Regering van de wijze waarop de gemeenten in hun meerjarenplanning inspelen op de Vlaamse beleidsprioriteiten op het vlak van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking;"

4° punt 18° wordt vervangen door wat volgt:

"18° ontwikkelingseducatie: activiteiten die actief burgerschap stimuleren doorn inzichten, houdingen en gedragingen van mensen te ontwikkelen opdat ze via individuele of collectieve actie meewerken aan de uitbouw van een meer solidaire en duurzame mondiale samenleving;"

5° er wordt een punt 18°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"18°/1 Noord-Zuidproblematiek: de invalshoek die binnen elk maatschappelijk thema expliciet aandacht heeft voor de problematiek van de leefomstandigheden in de landen van het Zuiden en voor de samenhang tussen de ontwikkelingsperspectieven van het Zuiden en het beleid dat gevoerd wordt door de landen van het Noorden, waarbij concepten zoals duurzaamheid, gelijkheid en rechtvaardigheid centraal staan;"

6° punt 19° wordt vervangen door wat volgt:

"19° microfinanciering : het verstrekken van kleine kredieten en andere financiële diensten aan personen die een zeer kleine onderneming oprichten of al exploiteren en die geen toegang hebben tot gangbare financiële circuits;"

7° er wordt een punt 19°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"19°/1 Vlaams Ontwikkelingsfonds : organisaties die financiële middelen in de vorm van kredieten, waarborgen of participaties ter beschikking willen stellen van microfinancieringsinstellingen;"

8° er wordt een punt 19°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"19°/2 Microfinancieringsinstellingen : instellingen in ontwikkelingslanden die kleine kredieten verstrekken en andere financiële diensten verlenen aan personen die een zeer kleine onderneming oprichten of al exploiteren en die geen toegang hebben tot de gangbare financiële circuits;"

Art. 3. In artikel 3, §1; van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 2°, wordt het woord "verruiming" vervangen door het woord "verbreding";

2° in het tweede lid, 3°, worden de woorden "het mondiale perspectief" vervangen door de woorden "de Noord-Zuidproblematiek".

Art. 4 . Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan, ter begeleiding van de vrijwillige bijdrage, vermeld in het eerste lid, de nodige schikkingen treffen met die multilaterale organisaties, onder meer met het oog op het formuleren van gemeenschappelijke doelstellingen en afspraken op het vlak van rapportering. Als die schikkingen ondertekend zijn, worden ze meegedeeld aan het Vlaams Parlement.”.

Art. 5. Artikel 16 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

" Art. 16. De bepalingen van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen worden opgelegd zijn van toepassing op deze titel.”.

Art. 6. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/1. De Vlaamse Regering ondersteunt de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, inzonderheid via het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, met als doel:
1° de gemeente aan te moedigen om ontwikkelingssamenwerking op te nemen in het reguliere gemeentelijke beleid;
2° een brede sensibilisering voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuidproblematiek binnen de gemeente te bewerkstelligen.

De Vlaamse Regering bepaalt de Vlaamse beleidsprioriteiten aangaande het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking binnen het kader van de hier geformuleerde doelstellingen. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure van beoordeling en goedkeuring van de aanvragen.”.

Art. 7. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/2. Het impulsbeleid stimuleert gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking door middel van cofinanciering door de lokale overheid. De Vlaamse Regering kan een onderverdeling maken tussen de gemeenten voor wat betreft het aandeel van de verplichte financiële inbreng.”

Art. 8. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/3 De gemeente toont aan dat een erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking werd betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning.”

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/4. Gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad komen, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, in aanmerking voor subsidiëring in het kader van het Vlaamse beleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvoor.”.

Art. 10. In hetzelfde decreet wordt een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/5. De Vlaamse Regering kan voorzien in vorming voor gemeentelijke mandatarissen en personeelsleden en in begeleiding van gemeenten die ondersteund worden in het kader van het impulsbeleid.”.

Art. 11. Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt

“Art. 17. Het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingseducatie richt zich op de Noord-Zuidproblematiek in een breder mondiaal perspectief. Het heeft als algemene doelstelling de verbreding, binnen de Vlaamse Gemeenschap, van een draagvlak voor internationale samenwerking in het algemeen en voor de Vlaamse ontwikkelingsamenwerking in het bijzonder.

Het heeft de volgende specifieke doelstellingen:

- 1° educatieve activiteiten ondersteunen;
- 2° vernieuwing en versterking stimuleren in het educatieaanbod, vooral op het vlak van behandelde thema's, beoogde doelgroep en gebruikte werkvormen;
- 3° samenwerkingsverbanden bevorderen tussen diverse actoren in het educatieproces;
- 4° bijdragen tot de uitbouw van een kwalitatief en gecoördineerd aanbod van ontwikkelingseducatie.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet wordt een artikel 17/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 17/1. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning van projectsubsidies in het kader van het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingseducatie, voor de evaluatie van de projecten, en voor de verantwoording van en het toezicht op de aanwending van de middelen.”.

Art. 13. In hetzelfde decreet wordt een artikel 17/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 17/2. De Vlaamse Regering organiseert minimaal één keer per jaar een selectie van projecten op het vlak van ontwikkelingseducatie. Ze kan prioriteiten vastleggen voor thema's van projecten of voor specifieke doelstellingen van het beleid.

Kleine, in de tijd beperkte projecten die inspelen op de actualiteit, kunnen permanent worden ingediend en goedgekeurd.

De Vlaamse Regering kan op geregelde tijdstippen een vormingsaanbod openstellen voor actoren die betrokken zijn bij ontwikkelingseducatie.”.

Art. 14. In hetzelfde decreet wordt een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. Voor een waarborgverlening komen politieke en commerciële risico's in aanmerking.

Valutarisico's komen niet in aanmerking voor een waarborgverlening.

De maximale looptijd van een waarborg bedraagt tien jaar.

De looptijd van een waarborg mag de termijn van de gewaarborgde financiering niet overschrijden.”.

Art. 15. In hetzelfde decreet wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. De Vlaamse regering bepaalt de erkenningscriteria voor ontwikkelingsfondsen, alsook de procedure voor de toekenning en de intrekking van de erkenning.”.

Art. 16. In hetzelfde decreet wordt een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de criteria voor waarborgverlening;
- 2° de te volgen procedure voor een aanvraag tot waarborgverlening;
- 3° de minimale en de maximale omvang van de waarborgverlening;
- 4° de maximale dekkingsgraad en de grootte van de risico's;
- 5° de premie die het ontwikkelingsfonds moet betalen voor het verkrijgen van een waarborg ter dekking van de risico's;
- 6° de lijst van de landen in het Zuiden waar waarborgverlening bij voorkeur wordt toegepast.”.

Art. 17. In hetzelfde decreet wordt een artikel 18/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/4. § 1. Er wordt een Waarborgfonds microfinanciering voor de microfinanciering in het Zuiden opgericht. Verder "waarborgfonds microfinanciering" te noemen.

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het Waarborgfonds Microfinanciering opgericht als een dienst met afzonderlijk beheer.

§ 2. De Vlaamse Regering bepaalt de middelen van het Waarborgfonds microfinanciering.

De middelen van het Waarborgfonds microfinanciering worden gecumuleerd.

De middelen van het Waarborgfonds microfinanciering kunnen aangewend worden voor uitgaven die voortvloeien uit de uitwinning van een verleende waarborg en voor alle kosten verbonden aan de werking van het Waarborgfonds microfinanciering.”.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Art. 18. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° het decreet van 2 april 2004 inzake ontwikkelingseducatie;

2° het decreet van 2 april 2004 betreffende het beleid inzake convenants
gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.
3° het decreet van 2 april 2004 betreffende de microfinanciering in ontwikkelings-
landen door middel van waarborgverlening aan ontwikkelingsfondsen

Art. 19. Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.551/3
VAN 22 NOVEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 4 november 2011 door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet 'tot wijziging en opheffing van verschillende decreten inzake ontwikkelingssamenwerking', heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in de eerste plaats toe de regeling betreffende het gemeentelijke beleid inzake ontwikkelingssamenwerking af te stemmen op het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om een aantal terminologische wijzigingen aan te brengen, om een bepaling in te voeren betreffende de schikkingen die met multilaterale organisaties worden getroffen betreffende de vrijwillige financiële bijdrage die door de Vlaamse Regering aan die organisaties wordt toegekend, en om drie andere decreten inzake ontwikkelingssamenwerking op te heffen en de bepalingen ervan te integreren in het decreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 9

3. Luidens het ontworpen artikel 16/4, eerste zin, van het decreet van 22 juni 2007 komen gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in aanmerking voor subsidiëring in het raam van het Vlaamse beleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking voor zover het gemeenschapsaangelegenheden betreft. Die bepaling doet de vraag rijzen naar de territoriale bevoegdheid van de decreetgever.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

Een gelijkaardige bepaling komt thans voor in artikel 19 van het decreet van 2 april 2004 betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. In advies 36.064/VR/3 van 2 december 2003² werd over deze bepaling het volgende opgemerkt³:

“20. In artikel 18 van het ontwerp wordt bepaald dat de bepalingen van het ontworpen decreet van overeenkomstige toepassing zijn op de gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

21. Het Vlaamse Gewest is evenwel slechts bevoegd in de vijf Vlaamse provincies (artikel 5 van de Grondwet en artikel 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) [tot hervorming der instellingen]. De Vlaamse decreetgever is dan ook, als gewestelijk decreetgever, territoriaal onbevoegd t.a.v. de gemeenten die gelegen zijn in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Het komt de Vlaamse gewestelijke decreetgever niet toe om de gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest in zijn beleid te betrekken. Voorzover de voorgenomen maatregelen kunnen worden gekwalificeerd als een gewestaangelegenheid, overschrijden ze de territoriale bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

22. In zoverre de ontworpen regeling betrekking heeft op gemeenschapsbevoegdheden, moet de vraag naar de mogelijkheid om de Brusselse gemeenten te betrekken in de werkingssfeer ervan, anders beantwoord worden naargelang het gaat om persoonsgebonden aangelegenheden dan wel culturele aangelegenheden of onderwijsaangelegenheden.

23. Ten aanzien van persoonsgebonden aangelegenheden heeft de algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State in advies 33.566/AG/2 het volgende gesteld:

‘Op grond van artikel 128, § 2, van de Grondwet is de Franse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad slechts bevoegd ten aanzien van de instellingen die, wegens hun organisatie, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Franse Gemeenschap. Uit talrijke samenlopende verklaringen afgelegd tijdens de parlementaire voorbereiding van de artikelen 127, § 2, en 128, § 2, van de Grondwet blijkt bovendien dat, in de opvatting van de grondwetgever, een instelling niet geacht kan worden wegens haar organisatie uitsluitend te behoren tot één gemeenschap als ze door de wet onderworpen is aan een stelsel van tweetaligheid.

² *Parl.St.* VI. Parl., 2003-2004, nr. 2099/1, pp. 48-52.

³ Zie ook in dezelfde zin advies 49.284/3 van 8 maart 2011 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 15 juli 2011, *Parl.St.* VI. Parl., 2010-2011, nr. 1102/1, pp. 124-125.

Welnu, op grond van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is dit laatste het geval voor elke gemeentelijke instelling, of het nu gaat om de gemeente als zodanig dan wel om een instelling die door haar is opgericht om op te treden op het domein van de persoonsgebonden aangelegenheden. In die aangelegenheden kan een gemeenschapsdecreet dus niet rechtstreeks verplichtingen opleggen aan een gemeente van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, of daaraan rechten toekennen. Het feit dat de betrokken gemeenten de mogelijkheid zouden behouden om zich al dan niet aan dat decreet te onderwerpen, verandert daaraan niets.

(...)⁴.

Die overwegingen gelden ook voor het thans voorliggende ontwerp.

In advies 34.339/AV, waarin trouwens ook wordt verwezen naar het voornoemde advies 33.566/AG/2, heeft de algemene vergadering van de afdeling wetgeving voorts het volgende opgemerkt:

‘Willen de stellers van het ontwerp een lokale overheid in Brussel betrekken bij het toezicht op de naleving van het ontworpen decreet, dan dienen zij daarvoor een beroep te doen op een andere instelling dan de gemeente. Dit zou dan bijvoorbeeld de Vlaamse Gemeenschapscommissie kunnen zijn. Artikel 166, § 3, 2°, van de Grondwet maakt het immers mogelijk voor de Vlaamse Gemeenschap om bevoegdheden op te dragen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, en deze laatste is bovendien, op grond van artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, onderworpen aan een eentalig taalregime⁵.

Aangezien de stellers van het ontwerp te dezen het nemen van initiatieven inzake ontwikkelingssamenwerking door de gemeenten zelf wensen aan te moedigen, lijkt het evenwel weinig waarschijnlijk dat de hiervoor geformuleerde suggestie aan dat doel kan beantwoorden.

24. Wat de culturele aangelegenheden en het onderwijs betreft, zijn de beginselen met betrekking tot de toepasbaarheid van gemeenschapsdecreten te Brussel de volgende.

Artikel 127, § 2, van de Grondwet luidt als volgt:

⁴ Voetmoot 15 uit advies 36.064/VR/3: R.v.St., afd. wetg., advies 33.566/AG/2 van 11 februari 2003 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Franse Gemeenschap van 3 juli 2003 "relatif à la coordination de l'accueil des enfants durant leur temps libre et au soutien de l'accueil extrascolaire", Parl. St., Parl. Comm. fr., 2002-03, nr. 405/1, (47), 49 (...). In dezelfde zin: R.v.St., afd. wetg., advies 34.339/AV van 29 april 2003 over een ontwerp van decreet betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, Parl. St., Vl. Parl., 2002-03, nr. 1709/1, (143), pp. 159-160, nr. 28.

⁵ Voetmoot 16 uit advies 36.064/VR/3: R.v.St., afd. wetg., advies 34.339/AV, aangehaald, p. 160, nr. 28.

‘Deze decreten⁶ hebben kracht van wet respectievelijk in het Nederlandse taalgebied en in het Franse taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de ene of de andere gemeenschap.’

Het hier gebruikte criterium is dat van de activiteit van de betrokken instellingen.

Artikel 22 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, bepaalt evenwel het volgende:

‘In afwijking van de bepalingen van deze afdeling⁷ zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied. Bij die categorie van inrichtingen horen alle kinderbewaarplaatsen en peuterafdelingen.’

Bovendien bepaalt artikel 5, tweede lid, van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs het volgende:

‘De afdelingen waar het Nederlands de onderwijstaal is en de afdelingen waar het Frans de onderwijstaal is, alsmede de afdelingen met verschillende taalstelsels van kinderkribben, kleintjesoorden en peuteruinen mogen niet onder dezelfde directie worden geplaatst en hangen af van de inspectie van hun taalstelsel.’

Uit deze twee bepalingen volgt, ten minste impliciet wat de tweede betreft, dat de activiteiten inzake cultuur en onderwijs van de gemeenten onderworpen kunnen zijn aan een eentalig taalstelsel, en dat bijgevolg de gemeenschapsdecreten in dezen aan de gemeenten in principe rechten kunnen toekennen en verplichtingen opleggen⁸.

Wat deze aangelegenheden betreft, heeft deze regeling evenwel alleen betrekking op de gemeentelijke instellingen die zo georganiseerd zijn dat ze hun activiteiten uitsluitend in één taal uitoefenen. Zo niet dienen deze instellingen als tweetalig te worden

⁶ *Voetnoot 17 uit advies 36.064/VR/3*: Het gaat hier om de decreten bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van deze bepaling, te weten die welke uitgevaardigd worden in de volgende aangelegenheden:

1° de culturele aangelegenheden;

2° het onderwijs (...);

3° de samenwerking tussen de gemeenschappen, alsook de internationale samenwerking, met inbegrip van het sluiten van verdragen, voor de aangelegenheden bedoeld in 1° en 2°.

⁷ *Voetnoot 18 uit advies 36.064/VR/3*: De afdeling die hier wordt bedoeld is afdeling 3 (“Brussel-Hoofdstad”) van hoofdstuk III (“Gebruik van de talen in de plaatselijke diensten”) van de voormelde gecoördineerde wetten, dat in hoofdzaak een tweetaligheidsregeling instelt voor de plaatselijke diensten, met inbegrip van de gemeenten, in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

⁸ *Voetnoot 19 uit advies 36.064/VR/3*: Zie het voormelde advies 33.566/AG/2, Parl. St., Parl. Comm. fr., 2002-03, nr. 405/1, p. 49, noot 4.

beschouwd, overeenkomstig het gemene recht dat op deze gemeenten van toepassing is. Bij wijze van gevolg kunnen ze in dat geval niet meer vallen onder het toepassingsgebied van gemeenschapsdecreten, maar onder dat van federale wetten, omdat de federale overheid op grond van artikel 127, § 2, van de Grondwet residuair bevoegd is gebleven ten aanzien van bicommunautaire instellingen in de sectoren cultuur en, in voorkomend geval, onderwijs.

Te dezen kan het ontworpen decreet op de twee laatstgenoemde domeinen door de gemeenten dus slechts ten uitvoer gelegd worden via lokale instellingen⁹ waarvan de activiteiten in het Nederlands worden uitgeoefend. Het zou nuttig kunnen zijn het ontwerp van decreet op dit punt aan te vullen.”

Die opmerkingen gelden *mutatis mutandis* ten aanzien van het ontworpen artikel 16/4 van het decreet van 22 juni 2007. Het ontworpen artikel 16/4, eerste zin, dient dan ook in die zin te worden aangepast dat de gemeenten gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad enkel voor subsidiëring in aanmerking kunnen komen voor zover, enerzijds, het initiatieven betreft in het raam van de culturele aangelegenheden of het onderwijs en, anderzijds, zij hiertoe eentalige lokale instellingen hebben opgericht die het betrokken beleid ten uitvoer leggen. Ook bij de toepassing van andere bepalingen van het decreet van 22 juni 2007 dient hiermee rekening te worden gehouden.

⁹ Voetnoot 20 uit advies 36.064/VR/3: Het hoeft niet noodzakelijk te gaan om instellingen met een autonome rechtspersoonlijkheid tegenover de gemeenten zelf.

50.551/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	staatsraden,
	B. SEUTIN,	
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de Heer B. STEEN en Mevrouw N. VAN LEUVEN, auditeurs.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ONTWERP VAN DECREET

Kaderdecreet 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking
TITEL I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° Vlaamse ontwikkelingssamenwerking: het geheel van beleid en acties van de Vlaamse Regering in het kader van ontwikkelingssamenwerking, zowel in het Zuiden als binnen de Vlaamse Gemeenschap, die bijdragen tot het dichtten van de Noord-Zuidkloof, het bevorderen van duurzame ontwikkeling in het Zuiden en een rechtvaardige, vreedzame en welvarende internationale gemeenschap;
- 2° het Zuiden: de niet-Europese landen die opgenomen zijn op de lijst van ontvangende landen opgenomen als bijlage bij de richtlijn van het Comité voor Ontwikkelingshulp (DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling aangaande rapportering over ODA;
- 3° duurzame ontwikkeling: een ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden tot behoeftevoorziening van toekomstige generaties in gevaar te brengen, waarbij aandacht gegeven wordt aan de integratie van en de synergie tussen de sociale, de ecologische en de economische dimensie, en waarvan de realisatie een veranderingsproces vergt waarin het gebruik van hulpbronnen, de bestemming van investeringen, de gerichtheid van technologische ontwikkeling en institutionele veranderingen worden afgestemd op zowel toekomstige als huidige behoeften;
- 4° Millenniumverklaring: de verklaring zoals aangenomen bij resolutie nr. 55/2 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 8 september 2000;
- 5° millenniumdoelstellingen: de doelstellingen die de Verenigde Naties in de Millenniumverklaring hebben opgenomen en waarmee ze uiting geven aan hun bereidheid om de extreme armoede in de wereld te bestrijden en daarin tegen 2015 tastbare resultaten te boeken;
- 6° partners: de verschillende actoren waarmee de Vlaamse Regering samenwerkt om aan de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking uitvoering te geven. Partners kunnen zijn:
 - a) partnerlanden: landen uit het Zuiden, vertegenwoordigd door hun overheden, die als prioritair voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking worden beschouwd. Naast de centrale overheid van de partnerlanden kunnen eventueel, en voor zover dat door de wetgeving of door de centrale overheid van het partnerland wordt toegestaan, ook deelstaten en regionale overheden van landen uit het Zuiden partners van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zijn;
 - b) multilaterale organisaties: intergouvernementele organisaties, met inbegrip van de Europese instellingen en van internationale organisaties voor regionale samenwerking van landen in het Zuiden;
 - c) indirecte actoren: instellingen en organisaties die geen deel uitmaken van of niet rechtstreeks betrokken zijn bij de Vlaamse Regering, zoals niet-gouvernementele organisaties, universiteiten en wetenschappelijke instellingen, vakbonden, private instellingen en gemeente- en provinciebesturen;
- 7° bilaterale samenwerking: vormen van samenwerking die gefinancierd worden door de Vlaamse Regering en die gebaseerd zijn op een overeenkomst tussen de Vlaamse Regering en een partnerland van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking;
- 8° HDI-index: de HDI (Human Development Index) is een meetinstrument dat jaarlijks gepubliceerd wordt door het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (United Nations Development Programme - UNDP);

- 9° gender: concept dat verwijst naar het verschil in sociale status en rol tussen mannen en vrouwen in de samenleving en de machtsonevenwichten die hieruit voortvloeien;
- 10° budgetsteun: rechtstreekse financiële steun aan de begroting van een partnerland;
- 11° sectorale benadering: samenwerking die gericht is op de verdere ontwikkeling van een specifieke sector in een partnerland;
- 12° programmafinanciering: vorm van samenwerking waarbij verschillende activiteiten een coherent geheel vormen en bijdragen tot vooraf bepaalde doelstellingen en waarbij een procesmatige benadering wordt gebruikt die flexibiliteit bij de uitvoering mogelijk maakt;
- 13° projectfinanciering: financiële hulp of technische samenwerking met het oog op het ondersteunen van een zeer specifiek en in tijd en omvang beperkt aantal activiteiten die gericht zijn op het behalen van welomschreven resultaten en doelstellingen;
- 14° indirecte samenwerking : vormen van samenwerking waarbij de Vlaamse Regering zorgt voor de financiering of medefinanciering van activiteiten in het kader van het ontwikkelingsbeleid van een indirecte actor;
- 15° multilaterale samenwerking: vormen van samenwerking waarbij de Vlaamse Regering zorgt voor de financiering of medefinanciering van activiteiten in het kader van het ontwikkelingsbeleid van een multilaterale organisatie;
- 16° ODA: officiële ontwikkelingssamenwerking (official development assistance), zoals bepaald volgens de criteria van de OESO/DAC;
- 17° impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking: stimulerende subsidieregeling van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap voor gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten, die volgt op een aanvaarding door de Vlaamse Regering van de wijze waarop de gemeenten in hun meerjarenplanning inspelen op de Vlaamse beleidsprioriteiten op het vlak van gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking;
- 18° ontwikkelingseducatie: activiteiten die actief wereldburgerschap stimuleren door inzichten, houdingen en gedragingen van mensen te ontwikkelen opdat ze via individuele of collectieve actie meewerken aan de uitbouw van een meer solidaire en duurzame mondiale samenleving;
- 18°/1 Noord-Zuidproblematiek: de invalshoek die binnen elk maatschappelijk thema expliciet aandacht heeft voor de problematiek van de leefomstandigheden in de landen van het Zuiden en voor de samenhang tussen de ontwikkelingsperspectieven van het Zuiden en het beleid dat gevoerd wordt door de landen van het Noorden en waarbij concepten zoals duurzaamheid, gelijkheid en rechtvaardigheid centraal staan;
- 19° microfinanciering: het verstrekken van kleine kredieten en andere financiële diensten aan personen die een zeer kleine onderneming oprichten of al exploiteren en die geen toegang hebben tot gangbare financiële circuits;
- 19°/1 Vlaams ontwikkelingsfonds: organisatie die financiële middelen in de vorm van kredieten, waarborgen of participaties ter beschikking wil stellen van microfinancieringsinstellingen;
- 19°/2 microfinancieringsinstelling: instelling in het Zuiden die kleine kredieten verstrekt en andere financiële diensten verleent aan personen die een zeer kleine onderneming oprichten of al exploiteren en die geen toegang hebben tot de gangbare financiële circuits;
- 20° goed bestuur: methode die beoogt het beheer van de institutionele capaciteiten, het besluitvormingsproces van de overheden en het beheer van de overheidsmiddelen te optimaliseren met inachtneming van de democratie, de rechtsstaat alsmede van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden;

- 21° Verklaring van Parijs over de efficiëntie van de hulp : hiermee wordt de verklaring bedoeld die door de donorlanden aangenomen werd op 2 maart 2005 (Paris Declaration on Aid Effectiveness). In deze gezamenlijke verklaring spreken de donoren de intentie uit om beter samen te werken, uit te gaan van de prioriteiten en mogelijkheden van de partnerlanden en zich bij hun beleid en procedures aan te sluiten.

TITEL II. Doelstellingen

Art. 3. § 1. Binnen het ruimere perspectief van een mondiale duurzame ontwikkeling, zoals door de internationale gemeenschap is overeengekomen in de Verklaring van Rio de Janeiro inzake Milieu en Ontwikkeling van juni 1992 en in het bijbehorende actieplan Agenda 21, en in overeenstemming met de internationale ontwikkelingsagenda, zoals onder andere bepaald in de millenniumdoelstellingen, wil de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking een eigen bijdrage leveren aan rechtvaardige Noord-Zuidverhoudingen en aan de verdere ontwikkeling van het Zuiden.

De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking levert die bijdrage door:

- 1° samen met de bevolking van landen in het Zuiden te werken aan de realisatie van initiatieven voor structurele bestrijding van de armoede. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking onderneemt daarbij prioritair activiteiten die erop gericht zijn de levenskwaliteit van arme en kwetsbare bevolkingsgroepen te verbeteren en het recht op ontwikkeling van die groepen te garanderen;
- 2° met het oog op een rechtvaardige en duurzame mondiale samenleving steun te verlenen aan de verbreding van het draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking binnen de Vlaamse Gemeenschap en aan de ontwikkeling van een houding van internationale solidariteit;
- 3° aandacht voor de Noord-Zuidproblematiek te promoten en coherentie met het ontwikkelingsbeleid na te streven binnen de verschillende domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn en waarbinnen het gevoerde beleid ook internationale implicaties kan hebben. Het in artikel 24 bepaalde jaarlijks overzicht van de Vlaamse ODA vormt de toetssteen voor deze doelstelling.

§ 2. In haar beleidsnota en in haar beleidsbrieven vult de Vlaamse Regering die algemene doelstellingen meer specifiek in.

TITEL III. Principes en voorwaarden **HOOFDSTUK I. Principes**

Art. 4. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking hanteert de volgende principes in de samenwerking met haar partners:

- 1° eigenaarschap: de partners van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking bepalen hun eigen ontwikkelingsbeleid en hun eigen prioriteiten en geven zelf aan op welke manier zij die willen realiseren. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking levert haar bijdrage binnen die beleidskaders en prioriteiten;
- 2° partnerschap: in de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking werken de betrokken partijen samen op basis van gelijkwaardigheid, wederkerigheid, vertrouwen en respect. Zij hebben allemaal rechten en plichten waarop zij wederzijds aangesproken kunnen worden;

- 3° beleidsdialoog: de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking treedt in dialoog met haar partners met de bedoeling de doelstellingen inzake samenwerking te bereiken, eventuele moeilijkheden in de realisatie ervan bespreekbaar te maken en indien nodig politieke kwesties te bespreken die een effect kunnen hebben op de samenwerking. Specifieke aandacht gaat hierbij naar de situatie op het vlak van de mensenrechten, democratische ontwikkeling en vrede. Zowel overheden als vertegenwoordigers uit de civiele maatschappij worden betrokken bij die dialogen, die zowel formeel als informeel van aard kunnen zijn;
- 4° erkenning van diversiteit: de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking erkent de culturele, sociale, economische, religieuze en levensbeschouwelijke diversiteit van de partners met wie ze samenwerkt.

HOOFDSTUK II. Voorwaarden

Art. 5. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° ontwikkelingsrelevantie: de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking beantwoordt aan de criteria voor ontwikkelingsrelevantie zoals de OESO/DAC vaststelt;
- 2° ongebonden hulp: de financiële middelen die, in welke vorm ook, verstrekt worden in het kader van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zijn vrij van enige verplichting tot besteding in goederen of diensten uit Vlaanderen;
- 3° concentratie: de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking bundelt haar inspanningen tot een beperkt aantal landen, sectoren en actoren, om de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten. Op het vlak van de keuze van de sectoren vormen de prioriteiten die naar voor geschoven worden in het kader van de millenniumdoelstellingen de leidraad;
- 4° coördinatie en harmonisatie: de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking coördineert haar inspanningen enerzijds met de eigen initiatieven van haar partners, en anderzijds met de initiatieven van andere donoren. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking levert ook de nodige inspanningen om bij te dragen tot de harmonisatie van donorprocedures. Vlaanderen sluit zich aldus aan bij de afspraken die gemaakt werden binnen de internationale donorgemeenschap in het kader van de Verklaring van Parijs over de efficiëntie van de hulp;
- 5° resultaatgerichte, langdurige samenwerking: de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking streeft een langdurig effect na dat zich niet alleen uit in het behalen van blijvende en meetbare resultaten, maar ook in capaciteitsopbouw van de partners. Om tot een succesvolle en resultaatgerichte samenwerking te kunnen komen engageert de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zich voor minstens vijf jaar in de samenwerking met een partnerland;
- 6° kwaliteit: integrale kwaliteitszorg is een wezenlijk onderdeel van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking werkt op een doeltreffende en doelmatige manier. Ze beoogt continuïteit en coherentie in de samenwerking met haar partners en gaat daarbij methodisch te werk. Relevante ervaring en aanbevelingen uit evaluaties worden optimaal benut.

TITEL IV. Bilaterale samenwerking

HOOFDSTUK I. Samenwerking met een partnerland

Art. 6. Om tot een efficiënte en kwaliteitsvolle samenwerking te komen, concentreert de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking haar inspanningen in een beperkt aantal landen. De mogelijkheid tot het inzetten van voldoende financiële middelen bepaalt het concrete aantal partnerlanden waarmee samengewerkt wordt. De bepaling van de minimale

budgettaire massa daartoe en de landenkeuze gebeurt door de Vlaamse Regering. De landenkeuze wordt vermeld in de beleidsnota of de beleidsbrief van de minister bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking. Zij gebeurt bij besluit van de Vlaamse Regering en wordt gemotiveerd toegelicht aan het Vlaams Parlement.

Art. 7. § 1. Voor het al dan niet verder samenwerken met bestaande partnerlanden of bij de selectie van één of meer extra partnerlanden laat de Vlaamse Regering zich leiden door de volgende criteria:

- 1° de mate waarin de graad van armoede van het partnerland een bijdrage van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking rechtvaardigt. Daarom zal voorrang gegeven worden aan samenwerking met landen met een lage menselijke ontwikkeling, gebaseerd op de jaarlijkse rangschikking volgens de HDI-index;
- 2° de mate van goed bestuur in het partnerland;
- 3° het belang van de bestaande betrekkingen met het partnerland in overeenstemming met de voorwaarden, vermeld in artikel 5, 5° en 6°.

§ 2. De Vlaamse Regering bepaalt welke actuele indicatoren aan die criteria gekoppeld worden en hoe ze onderling gewogen worden. Op basis daarvan motiveert de Vlaamse Regering haar uiteindelijke keuze voor het sluiten van een overeenkomst met een of meer nieuwe partnerlanden. Desgewenst kan ze aanvullende criteria voor een fijnere selectie bepalen.

Art. 8. De samenwerking kan stopgezet worden om de volgende redenen:

- 1° de overeenkomst tussen het partnerland en de Vlaamse Regering is beëindigd;
- 2° de Vlaamse Regering en het partnerland besluiten gezamenlijk de samenwerking voortijdig te beëindigen;
- 3° het partnerland voldoet niet langer aan een of meer selectiecriteria van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking als vermeld in artikel 7, § 1;
- 4° het partnerland beëindigt de samenwerking met de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering zal in overleg met het partnerland de voorwaarden voor stopzetting van de samenwerking bepalen, tenzij de omstandigheden een dergelijk overleg niet mogelijk maken.

HOOFDSTUK II. Sectorale afbakening

Art. 9. Omwille van kwaliteit en efficiëntie concentreert de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking haar inspanningen in een beperkt aantal sectoren die behoren tot de aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn. De sectoren worden steeds gekozen in overleg met het partnerland en in overeenstemming met de principes en voorwaarden, vermeld in de artikelen 4 en 5.

HOOFDSTUK III. Transversale thema's

Art. 10. Bij alle beleidsinitiatieven en acties die de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking onderneemt, besteedt ze bijzondere aandacht aan de transversale thema's gender, hiv/aids, kinderrechten, personen met een handicap, goed bestuur en duurzame ontwikkeling.

HOOFDSTUK IV. Actoren

Art. 11. Naast de overheid kunnen ook indirecte actoren en multilaterale organisaties aangezocht worden om mee voor de uitvoering van de samenwerking met het partnerland te zorgen.

HOOFDSTUK V. Vormen

Art. 12. Voor elk partnerland wordt bepaald welke vormen van samenwerking het meest aangewezen zijn. Mogelijke vormen van samenwerking zijn onder meer budgetsteun, programma- en projectfinanciering, adviesverlening met het oog op kennisopbouw en beurzen voor studie en stage.

HOOFDSTUK VI. Landenstrategienota

Art. 13. Voor elk partnerland bepaalt een landenstrategienota het te volgen beleid. Die landenstrategienota is ingebed in al bestaande ontwikkelingsplannen van het partnerland. Ze wordt in een beleidsdialoog met het partnerland opgemaakt.

De landenstrategienota gaat minstens in op de doelstellingen, specifieke sectoren, transversale thema's, actoren en samenwerkingsvormen die voor het partnerland aangewezen zijn. Afhankelijk van de specifieke context binnen het desbetreffende partnerland, bepaalt de landenstrategienota de inhoudelijke afbakening van de sectoren, de inbedding van de transversale thema's en de eventuele samenwerking tussen de verschillende actoren. De landenstrategienota maakt deel uit van de beleidsnota of de beleidsbrief van de minister bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking. De landenstrategienota wordt voorgelegd aan de strategische adviesraad van het beleidsdomein waartoe ontwikkelingssamenwerking behoort en aan het Vlaams Parlement. Een landenstrategienota wordt regelmatig en in overleg met het partnerland geëvalueerd.

TITEL V. Multilaterale samenwerking

Art. 14. De Vlaamse Regering kan beslissen om bepaalde multilaterale organisaties met een vrijwillige bijdrage financieel te ondersteunen, ter aanvulling van de al aangehaalde maatregelen die ze neemt om de doelstellingen, vermeld in artikel 3, § 1, uit te voeren en afhankelijk van de middelen die ze ter beschikking heeft. De organisaties worden steeds gekozen in overeenstemming met de principes en voorwaarden, vermeld in de artikelen 4 en 5.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor die financiering.

De Vlaamse Regering kan, ter begeleiding van de vrijwillige bijdrage, vermeld in het eerste lid, de nodige schikkingen treffen met die multilaterale organisaties, onder meer met het oog op het formuleren van gemeenschappelijke doelstellingen en afspraken op het vlak van rapportering. Als die schikkingen ondertekend zijn, worden ze meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

TITEL VI. Indirecte samenwerking

Art. 15. De Vlaamse Regering kan beslissen om projecten en programma's van bepaalde indirecte actoren te financieren, ter aanvulling van de al aangehaalde maatregelen die ze neemt om de doelstellingen, vermeld in artikel 3, § 1, uit te voeren en afhankelijk van de middelen die ze ter beschikking heeft.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor die financiering.

TITEL VII. Gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking

Art. 16. De bepalingen van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen worden opgelegd zijn van toepassing op deze titel.

Art. 16/1. De Vlaamse Regering ondersteunt de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, inzonderheid via het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, met als doel:

- 1° de gemeente aan te moedigen om ontwikkelingssamenwerking op te nemen in het reguliere gemeentelijke beleid;
- 2° een brede sensibilisering voor ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuidproblematiek binnen de gemeente te bewerkstelligen.

De Vlaamse Regering bepaalt de Vlaamse beleidsprioriteiten aangaande het impulsbeleid gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking binnen het kader van de hier geformuleerde doelstellingen. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure van beoordeling en goedkeuring van de aanvragen.

Art. 16/2. Het impulsbeleid stimuleert gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking door middel van cofinanciering door de lokale overheid. De Vlaamse Regering kan een onderverdeling maken tussen de gemeenten voor wat betreft het aandeel van de verplichte financiële inbreng.

Art. 16/3 De gemeente toont aan dat een erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking werd betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning.

Art. 16/4. Gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad komen, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, in aanmerking voor subsidiëring in het kader van het Vlaamse beleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvoor.

Art. 16/5. De Vlaamse Regering kan voorzien in vorming voor gemeentelijke mandatarissen en personeelsleden en in begeleiding van gemeenten in het kader van het impulsbeleid.

TITEL VIII. Ontwikkelingseducatie

Art. 17. Het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingseducatie richt zich op de Noord-Zuidproblematiek in een breder mondiaal perspectief. Het heeft als algemene doelstelling het versterken, binnen de Vlaamse Gemeenschap, van een draagvlak voor internationale samenwerking in het algemeen en voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in het bijzonder.

Het heeft de volgende specifieke doelstellingen:

- 1° educatieve activiteiten te ondersteunen;
- 2° vernieuwing en versterking te stimuleren in het educatieaanbod, vooral op het vlak van behandelde thema's, beoogde doelgroep en gebruikte werkvormen;
- 3° samenwerkingsverbanden te bevorderen tussen diverse actoren in het educatieproces;
- 4° bij te dragen tot de uitbouw van een kwalitatief en gecoördineerd aanbod van ontwikkelingseducatie.

Art. 17/1. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning van projectsubsidies in het kader van het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingseducatie, voor de evaluatie van de projecten, en voor de verantwoording van en het toezicht op de aanwending van de middelen.

Art. 17/2. De Vlaamse Regering organiseert minimaal één keer per jaar een selectie van projecten op het vlak van ontwikkelingseducatie. Ze kan prioriteiten vastleggen voor thema's van projecten of voor specifieke doelstellingen van het beleid.

Kleine, in de tijd beperkte projecten die inspelen op de actualiteit, kunnen permanent worden ingediend en goedgekeurd.

De Vlaamse Regering kan op geregelde tijdstippen een vormingsaanbod openstellen voor actoren die betrokken zijn bij ontwikkelingseducatie.

TITEL IX. Waarborgverlening

Art. 18. In overeenstemming met de doelstelling, vermeld in artikel 3, §1, 1°, kan de Vlaamse Regering door overheidswaarborgen te verlenen de Vlaamse ontwikkelingsfondsen ondersteunen die samenwerken met microfinancieringsinstellingen in het Zuiden.

Art. 18/1. Voor een waarborgverlening komen politieke en commerciële risico's in aanmerking. Valutarisico's komen niet in aanmerking voor een waarborgverlening.

De maximale looptijd van een waarborg bedraagt tien jaar.

De looptijd van een waarborg mag de termijn van de gewaarborgde financiering niet overschrijden.

Art. 18/2. De Vlaamse regering bepaalt de erkenningscriteria voor Vlaamse ontwikkelingsfondsen, alsook de procedure voor de toekenning en de intrekking van de erkenning.

Art. 18/3. De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de criteria voor waarborgverlening;
- 2° de te volgen procedure voor een aanvraag tot waarborgverlening;
- 3° de minimale en de maximale omvang van de waarborgverlening;
- 4° de maximale dekkingsgraad en de grootte van de risico's;
- 5° de premie die Vlaamse ontwikkelingsfondsen moeten betalen voor het verkrijgen van een waarborg ter dekking van de risico's;

6° de lijst van de landen in het Zuiden waar waarborgverlening bij voorkeur wordt toegepast.

Art. 18/4. § 1. Er wordt een Waarborgfonds voor de microfinanciering in het Zuiden opgericht, verder "Waarborgfonds Microfinanciering" te noemen.

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het Waarborgfonds Microfinanciering opgericht als een dienst met afzonderlijk beheer

§ 2. De Vlaamse Regering bepaalt de middelen van het Waarborgfonds Microfinanciering.

De middelen van het Waarborgfonds microfinanciering worden gecumuleerd.

De middelen van het Waarborgfonds Microfinanciering kunnen aangewend worden voor uitgaven die voortvloeien uit de uitwinning van een verleende waarborg en voor alle kosten verbonden aan de werking van het Waarborgfonds Microfinanciering.

TITEL X. Noodhulp en humanitaire bijstand

Art. 19. De Vlaamse Regering kan beslissen om, naast vormen van ontwikkelingssamenwerking die in overeenstemming zijn met de doelstelling, vermeld in artikel 3, eerste lid, ook andere hulp te verlenen die in tijd, ruimte en omvang beperkt is. Het gaat om noodhulp en humanitaire bijstand aan bevolkingsgroepen die in een noodsituatie terechtgekomen zijn als gevolg van een natuurramp of een door de mens veroorzaakte ramp en waarvoor de plaatselijke bevolking en autoriteiten geen gepaste of onvoldoende acties kunnen ondernemen.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor die financiering.

TITEL XI. Voortgangscntrole en evaluatie

Art. 20. De aandacht voor kwaliteit vereist een goed uitgebouwd controle- en evaluatiesysteem dat resultaatgericht is. De Vlaamse Regering neemt de nodige maatregelen om een dergelijk systeem binnen de structuren van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking uit te bouwen zodat resultaatgerichte voortgangscntrole en interne evaluatie gegarandeerd worden.

Art. 21. Naast interne evaluatie en voortgangscntrole voorziet de Vlaamse Regering ook in de organisatie van een externe evaluatie die zowel het beleid als de acties van de Vlaamse Regering in verband met ontwikkelingssamenwerking evalueert en toetst aan de bepalingen van dit decreet. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden hiervan.

De verslagen van de externe evaluatie worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement. De Vlaamse Regering kan desgewenst haar opmerkingen bij die verslagen voegen.

TITEL XII. Financiële middelen

Art. 22. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking beschikt over een eigen programma op de begroting, waarvan het Vlaams Parlement jaarlijks het bedrag bepaalt.

De besteding van de financiële middelen binnen dat begrotingsprogramma beantwoordt aan de internationale ODA-criteria.

Daarnaast kunnen ook op andere begrotingsprogramma's financiële middelen ingezet worden voor ontwikkelingsrelevante initiatieven. Indien de besteding van die middelen aan de internationale ODA-criteria beantwoordt, zullen ze eveneens als Vlaamse ODA beschouwd worden.

Art. 23. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking levert een eigen bijdrage aan de internationaal aanvaarde doelstelling om het equivalent van minstens 0,7 % van het bruto nationaal inkomen aan ODA te besteden.

Art. 24. De Vlaamse Regering rapporteert jaarlijks aan het Vlaams Parlement over de Vlaamse ODA en over de maatregelen die genomen worden ten aanzien van de financiële doelstelling, vermeld in artikel 23.

TITEL XIII. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 25. Dit decreet is van toepassing op de beleidsmaatregelen en de acties die de Vlaamse Regering na de inwerkingtreding ervan in het kader van ontwikkelingssamenwerking onderneemt.

Dit decreet doet geen afbreuk aan overeenkomsten of subsidies die voor de inwerkingtreding van dit decreet respectievelijk gesloten of toegekend werden. Als de termijn van die overeenkomsten of subsidies de datum van de inwerkingtreding van dit decreet overschrijdt, kunnen ze echter alleen volgens de bepalingen van dit decreet ten gronde gewijzigd of hernieuwd worden

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS